

AKŞAM – Vedat BİLGİN

Hasan Celal Ağabey

Hasan Celal Ağabey'in rahatsızlığının ilerlediğini duyduğumda, nasıl görebilirim diye telaşlandığımı, sonra **'kısa bir süre ziyaret edebileceği'** haberi gelince de nasıl sevindiğimi anlatamam; Gölbaşı'ndaki Yeni Türkiye merkezine yaklaştığımızda bu sevincin yerini merak ve endişe almıştı. O dev adam şimdi nasıldı? Prof. Dr. Coşkun Çakır, Efsan Ala Beylerle içeriye adım attığımız da durumu anlamıştık: **Hasan Celal Bey** bir deri bir kemik denilecek kadar zayıf ve güçsüz düşmüştü fakat zekâ enerjisi yerli yerindeydi. Öyle ki kendi hastalığıyla alay edecek kadar espriyi elden bırakmamıştı, **'Görüyorsunuz çelimsiz Etopyalılara döndüm'** demişti. **"Hasan Celal Bey sadece banim değil, kaç kuşağa gerçek anlamda ağabey olmuştur, kaç nesil başı sıkıştığında Ankara'da ona koşmuştur acaba? 12 Eylül cellatlarının sokaklarda buldukları her genci mutlaka bir işe karışmıştır diyerek topladığı, bütün insanlara suçludur gözüyle baktığı bir dönemde, Hasan Abi'nin, 12 Eylül'ün işkenceci timi olarak bilinen 'C-5' çetesinin işkencecilerini, planlama uzmanlarını almaya gittikleri DPT binasında nasıl sövüp sayarak kovduğunu, o olayı yaşayan arkadaşlardan dinlemiştim. Hatta Hasan Abi bununla yetinmeyip 12 Eylül çetesinin Emniyet Genel Müdürü'nü telefonla arayıp 'bu işkenceci hayvanlarını gel al, yoksa ben oraya gelirim' diye ağzına geleni söylediği, o zamanların Planlama koridorlarında az anlatılmamıştır."**

Demokrat bir adam

12 Eylül öncesi yapılan son **'ara seçimleri'** AP'nin kazanmasıyla o zaman iktidarda olan CHP azınlık hükümeti istifa etmiş, yeni hükümeti Süleyman Bey kurunca da o zamana kadar devam eden **'yokluklar ve kuyruklar'** düzenini bitirecek **'24 Ocak Tedbirlerini'** uygulamaya sokulacaktı ki, Türkiye o zaman bu kararları alan teknik ekibin başında **Turgut Özal** ve **Hasan**

Celal güzel adlarının olduğunu, sonradan öğrenecekti.

"Onların, Türkiye'nin 'katı devletçi/militarist' düzeninin mahiyetini yaşayarak anlamaları bakımından bu dönemde edindikleri tecrübe önemlidir; ANAP'lı yıllarda demokratikleşme yolunda atacakları adımlarda, yapacakları reformlarda bunun mühim bir yeri olacaktır."

Hasan Celal Bey demokrat parti geleneğinden, AP ve Süleyman Bey'in AP'sine uzanan bir siyaset çizgisine sahipti, bu sebeple Demirel'in Müsteşarı Özal'la DPT'de derinleşen yakın dostlukları aynı zamanda siyasi bir anlayışın paylaşılmasını çoğaltmış, Özal parti kurup iktidara gelince de birlikte çalışmaya devam etmişlerdir. Önce Özal'ın Başbakanlık Müsteşarlığını arkasından bakanlığını yapan **Hasan Celal Bey** sözünü esirgemeyen, **'dost acı söyler'** sözünü hep uygulayan bir insan olduğu için arkadaşı, dostu Özal'la yolları belli bir yerde ayrılmış olsa da bu tavrını hep sürdürmüş biridir. O hep **'doğrucu Davut'** olmuştur.

Tank Hasan

"Devlet organizasyonunun sivil yönetimlere tabi olması konusunda birçok reform projesinde onun imzası vardır, militarizmin tasfiye edilmesi konusunda attığı en önemli adım ise doğrudan doğruya 28 Şubat rejimine karşı meydan okumasıdır. Hasan Abi'nin **'Tank Hasan'** unvanı almasına da sebep olan olay onun bu süreçte darbecileri **'gelirseniz tanklarınızın üstüne çıkarım'** diye açıkça tehdit etmesinden sonradır; nitekim 28 Şubat çetesi bu mücadelenin bedelini onu hapse atarak ödetmeye çalışmıştır."

Bazen tarihin değişme anlarında bir kişinin koyduğu tavrın nelere yol açabileceğini bir sözde, bir tutumda aramak gerekebilir; bu anlamda Hasan Celal Bey'in 28 Şubat çetesini ürkütmüş bir insan olduğunu söylemek lazımdır.

Dün Hakka uğurladığımız Hasan Ağabey inancılı, milliyetçi, adam gibi bir adamdı, Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun.

AKŞAM – Hikmet GENÇ

“Girdisi çıktısı” 5 dakikalık senaryo!..

Avukat Burak Mengü, Twitter’den bildirdi; (Nevşin Mengü’nün kardeşi)
“Polis kimliği gösterilmeden gözaltı kararı gösterilmeden sivil ekiplerce gözaltına alındım. Nereye diyorum kimse söylemiyor. Kim aldı bilmiyorum neden aldı onu da bilmiyorum.”
Hiçbir şey göstermeden, söylemeden gözaltına almış sivil ekipler. Ne kadar gizli bir operasyonsa artık?!.. (Ama o anı canlı aktarması için twit atmasına da izin vermişler?!.. Ona da şükür!..) Sonra ne yapmışlar?..
Ümraniye Dudullu’daki boş bir arazide darp edip bırakmışlar Avukat Burak’ı...
O da şikayetçi olmuş, İstanbul Emniyet araştırma başlatmış...
Bunu duyan çapulcu tairesi derhal harekete geçti, 2 gün boyunca küfretti;
“Polis çetesi, katil devlet, derin emniyet, hükümet istifa, savaşa hayır, Menbiç’e dokunma!..vs, (Birkaç gün daha devam etseydi; AB müzakereleri, S-400’lere kadar uzardı bu iş!..)
Nevşin Ablası durur mu, o da verdi odunu; “Bir grup polis olduğunu söyleyen kişi, gün ortasında bir avukatı alıp götürüyor. Tepki gelince tartaklayıp yol ortasında bırakıyor. Emniyetin içerisinde kanun tanımaz bir grup, bir yapı mı var?”
Bunun üzerine Emniyet Burak Mengü’nün kaçırıldığını iddia ettiği güzergahtaki tüm kamera kayıtları incelemiş.
Kamera kayıtlarına göre Burak, Nişantaşı’ndaki evinden çıkıyor, önce bir müvekkili ile buluşuyor. Beraber Anadolu yakasına gidiyorlar ve yine müvekkiliyle birlikte Zincirlikuyu’ya dönüyor. Müvekkil H.K.T. de Burak Mengü’nün o gün kendisiyle birlikte olduğunu teyit ediyor. Yani herhangi bir kaçırma ya da darp olmadığı anlaşılıyor. Bunun üzerine polis, Burak hakkında, “Suç uydurmaktan” işlem yaparak dosyayı savcılığa gönderiyor.
Nevşin’in bundan haberi oldu mu olmadı mı bilinmez, ama dün köşesinden Burak kardeşi savundu; Daha önce de benzer bir şey olmuş. Birkaç ay önce, bir grup polis Burak’ı ‘ifadenizi alacağız’ diyerek Vatan Caddesi’ndeki Emniyet Müdürlüğü’ndeki bir avukat görüşme odasına

götürmüş. Orada öylesine darp edilmiş ki, o odadan çıktıktan sonra Burak günlerce kan işlemiş, yürüyememiş... Ama Burak, o dönem sessiz kalmayı tercih etmiş. ‘Olur böyle şeyler geçer, büyütmeyelim’ demiş Nevşin ablasına. Çok ilginç bir hukukçu bu Avukat Burak... Dayaktan yemekten günlerce kan işeyip yürüyemeyince; “Olur böyle şeyler geçer, büyütmeyelim” diyor. Kimliklerini dahi sormadığı polisler onu darp edip boş bir arazide bırakınca; “Nerde bu millet, nerde bu devlet” diye bağırıp şikayet ediyor!.. (Belki de o boş arazide araç bulamayıp yaya kaldığı için isyan etmiştir?!..)
Bunlar; “Di-re-ne.., di-re-ne.., k-a-z-a-n-a-c-a-ğ-ı-z !..” derlerdi.
Yeni slogan; “Sal-la-ya.., sal-la-ya.., k-a-z-a-n-a-c-a-ğ-ı-z !..” oldu herhalde...
Sallayın ulan sallayın. Denemekte fayda var!..

AKŞAM– Emin PAZARCI

Diplomasinin de Zaferidir Bu

Bazıları boş-beleş konuşsa da... Birileri basitleştirip itibarsızlaştırmaya çalışsa da... Kimisi saçma sapan teorilerle kamuoyunun karşısına çıksa da...
Afrin konusu, öyle hafife alınacak bir olay değildir. Üstelik, orada kazanılan sadece askeri değil, aynı zamanda da diplomatik bir zaferdir. Öncelikle şunun altını çizelim:
Çanakkale’de vakit namazlarının arasında kendilerinin de cenaze namazını kılan bir milletin çocuklarıyız biz. O Çanakkale kahramanları “**Burada şehit düşen arkadaşlarımız ve biraz sonra toprağa düşecek bizler için, er kişi niyetine**” diyerek, kendi cenaze namazlarını kılmışlardır. Elbette böyle bir ordunun karşısında kimse duramaz. Tartışmasıdır ki, bu imana sahip olan bir millete kimse hiçbir şey dikte ettiremez.
Türk Silahlı Kuvvetleri, Afrin Harekatı’nı da böyle bir ruhla yürüttü ve son derece başarılı bir şekilde sonuca erdirdi. Burada hiçbir tereddüt yok.
Ancak, operasyonun bir de diplomasisi cephesi var. Düşünün, **Amerika** gibi bir büyük güç bölgede! **Rusya**’nın o coğrafyada hem askerleri, hem de çıkarları var. İran da desteklediği ve yönlendirdiği silahlı güçlerle orada cirit atıyor. O

topraklar, **Suriye**'nin ve başında da **Beşşar Esad** gibi eli kanlı bir diktatör bulunuyor. **Suudi Arabistan** ve İsrail gibi ülkelerin hesaplarını ve bölgede askeri güç bulunduran batılı ülkeleri hiç saymıyorum. İşte **Türkiye**, bu güçlerin arasında bir harekât gerçekleştirdi...

Ancak, hedefi teke indirdi. **PYD-PKK**'ya yöneldi. Bunu da o terör gruplarını yalnızlaştırarak yaptı. Onları vurup imha ederken, diğer güçlerin sessiz ve hareketsiz kalmasını sağlayabildi. Bu sayede operasyonu tereyağından kıl çeker gibi gerçekleştirdi. Nasıl oldu bu?

Tabii ki ortaya konulan askeri gücün yanında yürütülen akılcı ve etkili diplomasi sayesinde! Şimdi herkese sormak istiyorum:

-Dünya üzerinde kaç ülke gerçekleştirebilir bunu?

Ya da:

-Bunu başarabilecek, diğer ülkelere bölgesel menfaatlerini dizginletebilecek ve kendi menfaatlerine boyun eğdirecek Türkiye'den başka kaç ülke daha vardır?

Şimdi eğri oturup doğru konuşalım:

-YPG ve PKK'lı çapulculara, bize doğrulttukları o silahları kim verdi?

Artık bunu çocuklar bile cevaplayabilir. Zaten kendileri de inkâr etmiyorlar. Tabii ki **Amerika Birleşik Devletleri**.

-Peki, onları kim eğitip yetiştirdi?

Bunun da cevabı belli: Silahları kim veriyse o. Tabii ki **Amerika**.

Ve son soru: **-Amerika piyasaya sürdüğü bu taşeronlarının arkasında durdu mu?**

Durmadığı, duramadığı ortada. Gerçi, zaman zaman onları cesaretlendirecek açıklamalar yaptı. Birtakım manevralar içine girdi. Ancak, hepsi bu kadar, devamı gelmedi. **Türkiye**'nin kararlı tutumu karşısında ortada ve açıkta bırakmak zorunda kaldı.

Afrin Operasyonu başlayana kadar savunduğu bütün tezleri terk eden **Amerika**'nın diz çöktüğünü söylemek bile mümkün. Aksi halde koruyup kolladığı, büyütüp palazlandığı **PYD-PKK**'lıların böylesine hırpalanmasını seyretmezdi. Milyarlarca dolar harcayıp verdiği silahların ÖSO için ganimete dönmesini sineye çekmezdi.

ABD nasıl bu noktaya geldi? Tabii ki **Türkiye**'nin yürüttüğü kararlı, etkili ve akılcı diplomasi sayesinde!

Hatırlarsınız, **Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu** daha başlangıçta **“Bu iş mayısta biter”** demişti. **Cumhurbaşkanı Erdoğan** da son günlerde **“Yakında müjdeyi verimiz”** açıklamasını yapmıştı. Diplomasi trafiğini yürüten onlardı. Bu açıklamaları da durup dururken yapmadılar. Bir şeyler bilerek söylediler. Haklı da çıktılar. Terör grupları direnemedi ve aynen dedikleri gibi oldu.

İşte bu, **Türkiye**'nin yürüttüğü etkili diplomasi zaferidir!

Afrin Harekati başlamadan **PYD**'nin parlatılmaya çalışılan bir imajı vardı. **ABD**, onları sürekli olarak **“DEAŞ'a karşı bölgedeki en etkili güç”** olarak dünyaya takdim etti.

Türkiye, bu algıyı yerle bir etti... **PYD** ve **PKK**'nın kağıttan bir kaplan olduğunu, **ABD**'nin desteğiyle ayakta durduğunu ve kendi başına hiçbir şey ifade etmediğini bütün dünyaya ilan ve ispat etti. Demek ki şöyle diyebiliriz artık: **Afrin**'e yönelik olarak gerçekleştirdiğimiz **“askeri harekât”** harp akademilerinde, yürüttüğümüz **“diplomasi trafiği”** ise uluslararası ilişkilerde ders olarak okutulabilir. Ders almak istemeyenler varsa biz ne yapalım?

STAR – Yakup KÖSE

Hangi 28 Şubat bitti?

28 Şubat fişlemelerinin hâlâ can yakması üzerine yazdığım makalenin yayımlanmasının ardından yüzlerce mesaj aldım. Gelen mesajlardan da gördüm ki, 28 Şubat cuntası, fişlemeleriyle de devlet nezdinde hüküm sürmeye devam ediyor.

Yeni taşeron yasasıyla birlikte kamuda taşeron olarak çalışanların kadroya geçiş için yaptıkları başvurular, kendisi veyahut ailesinden biri 28 Şubat'ta fişlenmişse reddediliyor. İnanılacak gibi değil ama maalesef vaziyet bu. 28 Şubat'ta gözaltına alınmanız ve sonrasında serbest bırakılmanız veyahut yargılanıp beraat etmeniz, iş başvurunuz için hakkınızda yapılan güvenlik soruşturması sırasında bir ehemmiyet arz

etmiyor! Zamanında 28 Şubat cuntası ‘terör’ suçlamasıyla sizi fişlemişse, istediğiniz kadar “Ben yargılandım beraat ettim” veya “Gözaltına alındım ama mahkemeye bile çıkmadan savcılıktan serbest bırakıldım” deseniz bile değişen bir şey yok, hâlen ‘sakıncalı mürteci’ olarak muamele görmektesiniz. Devlette devamlılık bu mudur, bilemedim!..

28 Şubat’ın bir darbe olduğuna dair, 15 yıldır iktidarda olan Ak Partili yöneticilerinin bir şüphesi olduğunu düşünmüyorum. 28 Şubat’taki hukuksuzluklar, adaletsizler devletin en zirvesinde dile getiriliyor. Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin, 28 Şubat’ın bir darbe olduğuna dair kararı var. Lâkin tüm bu kabullere rağmen 28 Şubat’ın hem zindanlarda hem de devletin kılcal damarlarında hüküm sürmesi engellenemiyor. 28 Şubat’ın, kızların okullara başörtülü girmeleriyle sona erdiğini düşünenler büyük bir yanılmanın içindeler. Yarın bir gün başörtülü kız talebeler okulu bitirip devlete iş için başvurduklarında, “Baban hakkında 28 Şubat’ta işlem yapıldığından seni alamayız” ret cevabını duyduklarında sormayacaklar mı, “Hani 28 Şubat bitmişti”!.. Ne cevap vereceksiniz sayın yetkililer?..

28 Şubat’la alâkalı garabetleri devamlı yazıyorum. Zulüm devam ettikçe ben de yazmaya devam edeceğim. 28 Şubat darbesi ne yapıp edip, üzerinden 20 yıl da geçse, yapanlar yargılansa da bize mel’un yüzünü gösteriyor. 28 Şubat cuntacıları hapse atılsalar bile, şayet 28 Şubat yargı kararları iptal edilmez ve o döneme ait fişlemeler silinmezse, şunu diyeceklerdir: “Biz hapisteyiz ama hükümlerimiz hâlâ geçerli”!

Ergenekon ve Balyoz davalarından yargılanıp haklarındaki hükümler Yargıtay tarafından onanlar, sanki hiçbir şey olmamış gibi devletteki görevlerine geri döndüler. Bu nasıl oldu? Veyahut şöyle sorayım, “Demek ki istenince oluyormuş, peki 28 Şubat için neden istemiyorsunuz?”...

Bir taraftan Kemalistler’in diğer taraftan Fethullahçı Terör Örgütü’nün mağdurlarının hâlâ mağduriyetleri devam ediyorsa bana söyleyebilir misiniz, hangi 28 Şubat bitti?..

STAR – Halime KÖKÇE

Türkiye Kazanıyor ABD Kaybediyor

Zeytin Dalı Harekatı’nın 58. gününde Afrin şehir merkezi PKK/PYD teröründen kurtarıldı.

Kemal Kılıçdaroğlu’nun "Afrin merkeze inilmesin" diretmesine, kimi CHP’lilerin açıktan "PYD terör örgütü değildir" demesine, ÖSO’yu El Kaide ile ilişkilendirmelerine ve operasyonu Erdoğan’ın seçim yatırımı olarak nitelendirmelerine ve dünya medyasının "TSK ve ÖSO sivilleri katlediyor" tezviratına rağmen mümkün olabilecek en kısa sürede, sivillere ve yaşam alanlarına zarar verilmeksizin PKK’nın Afrin’deki hakimiyetine son verildi. Zeytin Dalı Harekatı’nın Fırat Kalkanı’ndan bile daha başarılı olduğu söylenebilir. 3700’e yakın terörist etkisiz hale getirilirken 46 şehit verdik. 225 de yaralımız var. Şehitlerimizin her biri büyük bir acı kuşkusuz ama mayınlı, tuzaklı ve dağlık bölgede verilen bu zorlu mücadelede öldürülen terörist sayısının verilen şehit sayısına oranla çok çok yüksek olması operasyonun oldukça başarılı olduğunu gösteriyor. Nusaybin, Cizre ve Sur’daki hendek terörü döneminde çok daha fazla şehit verdik maalesef. Çünkü FETÖ ve PKK işbirliği içindeydi ve emniyet ve TSK içindeki FETÖ’cü unsurlar hem istihbaratta hem de operasyonda büyük zaaf oluşturuyordu. Türkiye’nin terörle mücadelede ve Suriye’de elini kolunu bağlayan da zaten FETÖ’nün güvenlik birimlerindeki etkinliği idi. "Misliyle vurduk" derken aslında dağın, taşın bombalandığı günler geride kaldı. Çok şükür artık yerli silahlarla gerçek hedefleri vuruyoruz.

"Fırat Kalkanı ve Zeytin Dalı’nda nasıl başardık?" ve "Neden her geçen gün daha az kayıpla daha etkin mücadele ve operasyon yürütebiliyoruz?" sorularının cevabı buralarda işte. PKK tıpkı Doğu ve Güneydoğu illerimizde olduğu gibi Afrin’de de halkı esir alarak sivil kayıp verdimemi hedefliyordu. Buradan hareketle hem Kürtlerde Türkiye’ye karşı bir negatif algı oluşturacak hem de zaten yalan olan "TSK sivilleri bombaladı"

iddialarına zemin oluşturacaktı. Bunu da yapamadı çünkü operasyon başladığından beri TSK'nın en çok dikkat ettiği şey sivil kayıplara yol açmamaktı. ABD'nin "Yumurta kırmadan omlet yapamazsınız" yaklaşımıyla hareket edilmediği için zaten hem Doğu ve Güneydoğu'daki terörle mücadelede hem Fırat Kalkanı Harekatı'nda çok şehit verdik. Dolayısıyla Zeytin Dalı Operasyonu askeri başarısının yanı sıra arkasında yeni sorun alanları bırakmaksızın terörle etkin mücadele nasıl yapılır konusunda da örneklik oluşturdu.

Ayrıca Afrin halkının PKK/PYD'ye yardım edeceğini söyleyerek Kürt halkını terör destekçisi göstermeye çalışanlara da büyük bir tokat oldu Afrin zaferi. Zira Afrin halkı, PKK/PYD'nin kızlarını, oğullarını örgüte eleman yapmasından, ilçelerini işgal etmesinden memnun değil bilakis muzdaripti. Türkiye, operasyona hazırlanırken bunları da en ince detayına kadar hesapladı ve Zeytin Dalı Harekatı öylece başladı. Türkiye'nin, Suriye'de DEAŞ ve PKK'ya karşı gösterdiği başarı terörle mücadele konusunda tüm dünyaya örnek oldu. Suriye'de zaten sahip olduğu ahlaki üstünlüğe askeri ve psikolojik üstünlük de ekledi Türkiye. Her ne kadar Afrinde ABD varlığı yoksadaPYD/PKK'nın ABD'nin silah, mühimmat ve eğitim desteğiyle orada olduğu biliniyor. Zeytin Dalı Harekatı'yla Türkiye ABD'nin tehditlerine boyun eğmeyeceğini de göstermiş oldu. ABD bundan sonra PYKK üzerine kurduğu planını yeniden gözden geçirmek zorunda kalacaktık. PKK'nın katil sürüleri de herhalde ABD'nin kendilerini yüz üstü bırakabileceği endişesine kapılmış ve kendilerine yeni hamî arayışına girmiştir.

STAR – Yiğit BULUT

Emperyalizm neden Türkiye ve Rusya'ya saldırıyor?

Cevabı çok zor değil. 1997'de "YENİ BİR YÜZYIL İÇİN STRATEJİ BELGESİ"ni üreten NEO-CON güçler, "Orta Doğu'yu ve Orta Asya'yı kontrol altına alıp, Türkiye'yi parçalamayı-etkisizleştirmeyi hedeflerken aslında bir hedefleri daha vardı; Rusya'yı ilk etapta ekonomik olarak zayıflatmak, sokakları karıştırmak ve sonrasında yapabilirlerse Parçalamak... Yapamadılar! Aynen Türkiye'de Yapmak İstediklerini Yapamadıkları Gibi! Peki Durdular Mı? Asla! Hedefleri Aynı; Türkiye Ve Rusya'yı Bölgede Etkisiz Kılmak Ve Coğrafyamızı Kontrol Etmek! Son 300 Yıldır Bu Amaçla Uğraşıyorlar!

Sevgili dostlarım, EMPERYALİST GÜÇLER, dönem dönem "gündem değişse bile bu hedeflerinden hiç vazgeçemediler...

ASLINDA durum çok açık; 1997'de Bill Clinton döneminde başlayan sonrasında Obama-Hillary çizgisinde DERİN YAPILAR İÇİNDE devam eden TÜRKİYE-RUSYA-ORTA ASYA-ORTADOĞU oyunu, SON YILLARDA FETÖ gibi terör örgütlerinin de tam olarak devreye alındığı kapsamlı bir SALDIRI'ya dönüştü... Bu Noktada Amerikalı Bazı Siyasetçilerin Fetö ile organik ilişkisi ile gündeme gelen DETAYLAR VE 15 Temmuz sonrası Türkiye-Rusya düşmanlığına dönüşen **SALDIRI dinamikleri çok ama çok iyi anlaşılmalı...**

Sonuç: Orta Asya-Balkanlar-Kafkasya-Orta Doğu-Afrika akslarında "MERKEZ'in Türkiye-Rusya" çizgisinde oluşabileceği bir yapı ortaya çıkıyor ve kendilerini KÜRESEL KARAR VERİCİLER sananlar, bu oluşuma karşı "DARBE DENEMESİ" dahil elinden geleni yapıyor... Bu noktada Amerikan Devletinin "Amerika-Türkiye-Rusya" üçgenini hayata geçirmek ve doğru iletişimi kurmak adına adımlar atacağını, atması gerektiğini düşünüyorum... Son söz: Yeni Bir Dünya Kuruluyor Ve Türkiye Yeni Denklemi Merkezinde Yer Alıyor. Bu Fırsatı İyi Kullanır Ve Kendine "Medeni Batı" Diyen Emperyalist Sömürgecilerin Tuzaklarına Düşmeden Yolumuza Devam Edebilirsek, Yeni Bir Türkiye Yüzyılını Hep Birlikte İdrak Edeceğiz... Hayırlı Olsun...

STAR – Fadime ÖZKAN

Kemal Bey Niçün Agresif?

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu dün yine ziyadesiyle agresifti. Geçen hafta tüzük kurultayında parti içi muhalefeti bir güzel haşlayıp, partiden atmakla tehdit ettikten sonra “**koltuğu sağlama aldığına göre biraz sakinleşmiştir artık**” deniyordu ama beklendiği gibi olmadı. Meclis Grup Toplantısında konuşurken öfkesinden rengi değişti kaç kere. Türkiye toplumunun tamamını duygulandıran, şehitlerimizin ruhunu şad, gazilerimizin gönlünü hoş eden Afrin Zaferi de görünen o ki hiç olumlu etkilememiş Kemal Bey’i.

Keşke o da biraz gurur duyabilseydi emperyalist kuşatmayı doğru bir stratejiyle kıran ülkesinin ordusuyla ve yönetimiyle. CHP’deki okyanus ötesi etkisini önleyebilseydi biraz. Keşke o da Türk’üyle Kürt’üyle Laz’ı ve Çerkez’iyle bir bütün olarak “tek millet” olmanın hazzını duyabilseydi. Anlaşılan o ki, olmuyor. Ama niçün olmuyor? Kim öpüyor acep Kemal Bey’i gözlerinden?

Duran Kalkan ölümüne agresif

PKK-YPG ve türevleri darmadağın. Sair zamanda gazeteci, aktivist, şu bu kılığıyla ağlak terör propagandası yapanlar bile, cesetleri ABD yapımı Afrin tünellerinde çürüyen PKK’lılar için ağıt yakacaklarına Türkiye’yi lekelemek için beyhude ifrazat salgılamakta. Eski vekiller, BM’ye ergen mektupları yazmakta. PKK yöneticisi Duran Kalkan ise TSK’nın daha Afrin’e girmeden 3600 PKK’lıyı itlaf ettiğinebakmadan “**Afrin’e karşılık Şemdinli’yi alacağız**” diye şey etmiş. 2012’de denemişlerdi hani. FETÖ desteğine rağmen birkaç saat içinde 300 ceset bırakmışlardı Şemdinli girişinde.

Tamam, gelin hele.

ABD neden bunca agresif?

TSK ve ÖSO güçlerinin tek sivile değmeden, çevreye ve insana zararlı teröristleri imha etmesini “**YPG kara gücüdür**” diyen ABD’nin alkışlamasını beklemiyorduk elbette. Nitekim sonuçtan hiç memnun görünmüyor okyanus ötesi. Yapılan her açıklama **ölçüsüz**

manipülasyon ve kuru sıkı tehdit içeriyor.

ABD Dışişleri Sözcüsü mesela, dün kaygıdan az kalsın ölüyordu. Ülkesinin Irak’ta 1 milyon sivil öldürmesinden. Suriye’de –şimdilik!- 600 binden fazla insanın katline sebep olmasından. Ebu-Gureyp’te ABD askerlerinin can çekişen Iraklılarla fotoğraf çektirmesinden. İnsanları soyup aşağılık işkenceler yapmasından. Tutukluları bağlayıp üstlerine köpekleri salmasından. Suriye’de ve Irak’ta yüzbinlerce kadının ve kız çocuğunun sistematik tecavüze uğramasından. Şehirleri dümdüz etmesinden, ülkeleri yağmalamasından. İnsanların açlıktan ölmesine, yerinden yurdundan olmasına, denizlerde boğulup gitmesine sebep olmasından bir kez bile endişe etmemişken, üstelik! Ya ne için kaygılıydı sözcü? Afrin, Afrinlilerin desteğiyle PKK’dan kurtarıldığı diye. Pentagon Sözcüsü de yanılığdan ölüyordu öte yanda. Türkiye’nin önünü keseceğini sanarak “**biz oradayız ha**” demekteydi.

Türkiye için fark edermiş gibi. Türkiye sanki kriterini açıklamamış, “*teröriste arka çıkan ve ülkemin bekasını, vatandaşlarımızın güvenliğini tehdit eden benim için teröristtir, hedeftir*” dememiş gibi. Peh.

Coming soon: Menbiç, Sincar

Türkiye Afrin’e göstere göstere girdi. **Cumhurbaşkanı ve Başkomutan Erdoğan** PKK-YPG desteğini kesmesi konusunda ABD’yi defalarca uyardıktan sonra “**bir gece ansızın...**” dedi ve öyle oldu. Bir süredir de “**Sırada Menbiç var, Sincar var, Kandil var**” diyor Erdoğan.

Çok şükür TSK, CIA ajanı FETÖ’cülerden temizlendiğinden beridir gerçek anlamda Türkiye’nin ordusu. Temkinli, kararlı ve başarılı. **Emniyet** de öyle. PKK, DEAŞ, FETÖ ve DHKP-C’ye göz açtırmıyor. Türkiye toplumu ise terörle mücadeleyi, 2023-2071 hedefini destekliyor. Bu durumda; durmak yok, yola devam. Gelip askerimizi, polisimizi, çoluğumuzu çocuğumuzu şehit etmelerini beklemeden inlerinde imha edelim teröristleri.

Değil mi ki bu ülke, daha birkaç Nevroz öncesinde “ **bırak elindeki o silahı, ölme, öldürme, insan ol**” demişti büyük bir özveriyle. Madem o silah bırakılmadı, emperyalist güdülemesiyle Türkiye’ye çevrildi; hak ettiklerini vermek gerek o halde.

YeniŞafak – Yasin AKTAY

28 Şubat Bitti, Yeni Türkiye kuruldu, Hasan Celal Güzel Rabb'ine döndü

Hasan Celal Güzel, yüce Allah'ın kendisine biçmiş olduğu 73 yıllık ömrünü yaşadığı gibi tamamlayıp Rahmeti Rahmana kavuştu. Dün namazı kılındı ve ebedi yolculuğuna uğurlandı. Musalla taşında, mezarı başında ve ölümünün duyurulduğu her mecrada insanlar onun iyi bir insan olduğuna büyük bir itminan ile şahitlik ettiler.

Hakkında çok şeyler söylendi. Hayatının bütün detayları bir bir hatırlandı, hatırlatıldı. Hatırlayanlar Türkiye'nin son otuz yılını da bir film gibi gözlerinin önünden geçirdiler. Hem onun mücadelesine, duruşuna, yiğitliğine, mertliğine ve cehdine şahitlik ettiler hem de mücadele ettiği haksızlara, demokrasi düşmanlarına, milletin emanetine ihanet edenlere şahitlik etmiş oldular.

Çünkü Hasan Celal Güzel'i hatırlayanlar sadece şahsını hatırlamakla kalmaz, onu var eden hasımlarını da hatırlamaktan kendilerini alamazlar. Tabi bir farkla. Onun hasımlarının esamisi kalmamış durumda. Onları hatırlayıp hayırla yad edebilecek kimse yok. Tıpkı Adnan Menderes ve arkadaşlarını idam edenlerin bugün hiç birinin esamisi kalmamış olduğu gibi.

Nitekim Hasan Celal Güzel'i unutmak ne mümkün?

O, hafızalara, insanın kapılabileceği en yoğun istigna günlerinde, 28 Şubat'ın kasvetli ortamlarında, insanlarda umutların yitmeye yüz tuttuğu, firavuni bir kibrin kendi zulmüne bin yıl ömür biçerek adeta Allah'a meydan okuduğu günlerde, umut veren duruşuyla, meydan okumaya rest çeken tutumuyla, tank gibi darbenin üzerine üzerine yürüyen imanı ile kazandı.

Açıkçası, o günlerde onun bu duruşu 28 Şubat zulmüne maruz kalan çevrelerde yeis rüzgarlarını dağıtıyor, yaşananların gelip geçici olduğu hakikatini görmelerini sağlıyordu.

Merhum Necmettin Erbakan, Refah Partisinin kapatılması karşısında moralleri bozulmuş

kitlelere bir manevi hakikati şu sözlerle hatırlatmıştı: “Partimizin kapatılması binlerce yıllık davamızın içinde çok kısa bir lahzaya tekabül ediyor. Bizim davamız bu fani zamanların çok ötesinde bir davadır”.

O sözler, yaşananlar karşısında ye'se kapılmış insanlara bu günlerin Allah'ın insanların arasında dolaştırdığı günler olduğu bilincini nasıl da canlandırmıştı.

O bilinç, Hasan Celal Güzel'in sabır ve sebat hattını sapasağlam ayakta tutan duruşuyla da bambaşka bir emsal buluyordu.

Hasan Celal Güzel, dosdoğru bir insandı; bürokratik hayatında bu doğruluğu olağanüstü iş performansıyla ortaya koydu. Genç yaşta müsteşarlığa kadar yükselirken, bu işe de bir güzellik katarak, yaratıcı projeleriyle, fikir ve hareket tarzıyla temayüz etti. Bu farklılığı onun sonraki yolunun siyasette devam edeceğini söylüyordu. Siyasette de farklı bir ses, taze bir nefes oldu. Siyasetin kişisel çıkarlar için değil değerler için yapılabileceğine dair canlı bir örnek ortaya koydu. Sonradan adının “enayi”ye çıkacağını bile bile, bunu göre göre, bundan büyük bir mutluluk duyarak sürdürdü bu siyaset çizgisini. Tabi Anavatan Partisindeki hikayesi kendi başına siyasetin seyri, düzeni ve geliş-gidişlerine dair apayrı bir ibretlik hikaye oluşturdu.

Bu ibretlik hikayenin ardından 28 Şubat sürecinde kendisini Ayaş Cezaevinde bir süre ağırlamaya yol açacak duruşuyla bütün siyasi kimliğine ve kişiliğine yeni bir boyut kazandı. Tank Hasan unvanını o zaman aldı. Ayaş cezaevi darbeye karşı duruşuna destek verenlerle, duruşundan destek bulmak isteyenlerin ziyaretine dönüşmüştü. Ben de o ziyaretçiler arasında bulundum.

Hasan Celal Güzel'in Yeni Türkiye Partisi ile devam eden siyasi hayatı, bir Yeni Türkiye özlemi ve beklentisine hitap ediyor, o beklentiyi karşılamaya hazır olduğunu ilan ediyordu. Ama kiteselleşmek ve bu hedefleri bizzat gerçekleştirmek açısından bu siyasi hareketi o kadar parlak geçmedi. Belki onun çizdiği Yeni Türkiye vizyonunu gerçekleştirmek kısa süre içinde Recep Tayyip

Erdoğan liderliğindeki AK Parti'ye nasip olacaktı.

Buna mukabil Hasan Celal Güzel'in Yeni Türkiye'si bir siyasi partiden ziyade yaptığı yayınlar, konferanslar ve bir düşünce kuruluşu gibi siyasi düşüncemize yaptığı katkılarla temayüz etti. O zaman Hasan Celal Güzel'in başka bir "hayırlı" yanı daha bu vesileyle kendini belli etmiş oldu: Her biri devasa ciltleriyle hatırlayabildiğim kadarıyla en son 99. Sayıya da ulaşan Yeni Türkiye Dergisindeki editörlük performansından bahsediyorum.

Tam Hasan Celal Güzel'in ismine, tarzına ve etkinliğine yaraşır bir performanstı bu. Eni sonu en fazla yüz-yüz elli sayfalık akademik dergilere alışık olduğumuz ülkemizin akademik ortamına her biri 600-700 sayfalık, özel dosya konularıyla ansiklopedi gibi bir dergiyi kazandırdı.

Her bir sayıda yüze yakın isimle bizzat temas kuruyordu. Gecenin bir yarısında Hasan Celal Güzel'in telefonuna yakalandığımızda, onun istediği yazıyı yazmaktan başka bir çareniz de yoktu artık. Kaç defa yakalandığımı hatırlamıyorum, ama ne zaman yakalandıysam yazıyı yazmaya adeta mecbur kalıyordum. Son yıllarda akademik hayatımızdaki düşünce üretiminde sadece onun bu ısrarcılığının apayrı bir rolü olduğunu söyleyebilirim. Bu sayede paha biçilmez 5 ciltlik 75. Yılında Cumhuriyet, 12+5 ciltlik Osmanlı, 21 ciltlik Türkler, en son 4 ciltlik İslam Dünyası ve tabii yanı sıra her biri ansiklopedi ölçeğinde 99 ciltlik Yeni Türkiye gibi devasa eserleri Türk Düşünce hayatına kazandırmış oldu.

İlk başta çok devam edemez sanılırken 28 Şubat günlerinde başlayan dergiciliği ömrünün son demlerine kadar devam etti. 28 Şubat'a karşı Yeni Türkiye tabii ki daha dayanıklı ve daha kalıcı olacaktı.

28 Şubat çoktan bitti. Yeni Türkiye ise inşa edildi. Bunun harcında elbette Hasan Celal Güzel'in tartışılmaz payına bizzat kendi Yeni Türkiye'si şahit. Biz de şahidiz, mekânı cennet olsun. Allah'tan rahmet ve mağfiret diliyorum.

YeniŞafak – Tamer KORKMAZ

Sam Amca'sının "Vazifeli" Pişkinleri...

Sahi, şu "Afrin'in kent merkezine girilmesini asla doğru bulmuyorum" diye konuşan Ana Muhalefet Partisi'nin başı değil miydi? Yurttaş Doğan'ın Hürriyet'inde "Afrin'e girmek farklı bir şey: Yaklaşık beş yüz bin nüfusa sahip bir kente niye gireceksiniz? Orada, kimlerin terörist olduğunu nasıl ayıracaksınız?" diye sormuştu...

"YPG-PKK'ya dokunmayın" demeye getiriyordu! İşte o YPG-PKK'lı teröristler, arkalarına bile bakmadan kaçıp gittiler; Mehmetçik ise Afrin'e girip kent merkezinde bayrağımızı dalgalandırdı...

TSK'nın Afrin Zaferi'ni müteakip, Pişkinlerin Kemal ne yaptı, peki?

O sözleri, sanki kendisi söylememiş gibi...

Yasak savma kabilinden; vaziyeti idare edebilmek için; şöyle ani bir dönüşle...

"Ordumuza her zaman güvendik..." diye konuştu.

Yani? Anında "Çevir kazı yanmasın" çalıştı!

Kemal Kılıçdaroğlu'nun 2 Aralık 2015'te Diyarbakır'da "Arkadaşlar" diye hitap ettiği PKK'lı teröristlerin Afrin'deki YPG-PKK'lı terörist arkadaşları tam bir bozguna uğradılar. Afrin'de "hayati bir mağlubiyet alan devlet" ise... CHP'nin başındaki şahsın, "menfaatleri uğrunda" siyaset yaptığı Amerikan Devleti'dir! MHP lideri Devlet Bahçeli, kurultaydaki konuşmasında "Ana muhalefetin, ana vatana ihanet içinde olduğunu" söyledi.

"Afrin'in merkezine girilmesini doğru bulmayan" CHP genel başkanı; PKK'nın Patronu ABD'ye "meydan okuyan" Bağımsız Müslüman Türkiye'ye karşıdır! Ankara'nın milli politikalarından fevkalade rahatsızdır! Devlet Bahçeli ise "Gerekirse ben de Afrin'e gider, bu vatan ve bu millet için seve seve canımı veririm" diyen bir siyasi liderdir.

7 Haziran 2015 sonrasında Kılıçdaroğlu'nun kendisine adeta "altın tepsi" içinde sunduğu Başbakanlık koltuğunu elinin tersiyle iterek "daima milli menfaatleri öncelediğini" bir kere daha göstermişti...

MHP'nin; FETÖ ile bağlantılı CHP ve HDPKK ile birlikte muhtemel bir koalisyonda yer almayı reddetmesi, İstanbul Baronları'nı (Komprador Burjuvazi) kızdırmıştı!

ABD-İsrail tandemine bağlı malum Güç Odağı, 2016'nın ilk yarısında derin bir atak yaparak FETÖ eliyle MHP'yi ele geçirmek istedi... 2001'de "Ülkücüydüm, artık demokrat oldum!" diyerek "caka satmış" olan Meral Akşener'i, bu lafından tam on beş yıl sonra MHP'nin başına getirmek istediler.

İşte bu derin siyasi operasyonun yapıldığı zaman dilimi enteresandı: NATO-ABD-FETÖ'nün 15 Temmuz 2016 darbe kalkışmasından/işgal girişiminden sadece iki ay evvelinden bahsediyoruz!

MHP'nin ele geçirilmesi planı çöktü; Darbe Kalkışması berhava oldu...

Meral Akşener, haftalarca suskun kaldı: FETÖ'ye tek laf dahi etmedi...

15 Temmuz'dan kısa süre sonrasında (24 Ağustos 2016) TSK'nın Fırat Kalkanı Harekâtı başladı. İki yüz on altı gün süren operasyon sonucunda Azez-Cerablus hattında kontrol sağlandı. TSK, El Bab'a girdi...

Afrin'e yönelik Zeytin Dalı Harekâtı ise 20 Ocak 2018 tarihinde başladı...

Akşener'in "İP'leri Pensilvanya'nın elindeki" partisinin Genel Sekreteri "İYİ Parti, beka sorunu yaratabilecek Afrin savaş senaryolarına tamamen karşıdır" diyordu!

Elli sekiz günde zaferle sonuçlanan Afrin Harekâtı'nda ABD'nin terör örgütü YPG-PKK bozguna uğrarken; FETÖ de büyük bir hayal kırıklığı yaşadı...

Afrin Zaferi'ni müteakip, Meral Akşener ani bir dönüşle "Afrin'den sonra Menbiç olmalı..." diye konuştu:

İYİ Rol Yapan Parti'nin genel başkanı da, aynen Kemal Kılıçdaroğlu gibi "vaziyeti kurtarmaya" çabalyor!

Afrin'de PKK'sı ile birlikte yenilmiş olan ABD... -FETÖ'nün de, Meral ile Kemal'in de Amerika'sıdır!

Finali, Yurttaş Doğan'ın Başgarsonu olan "Bukalemun Yazar" ile yapalım...

Hürriyet'in Kaşar Hedonisti; Zeytin Dalı Harekâtı'ndan önceki günlerde ısrarla ne diyordu:

"Eğer, Suriye sınırından bir adım dahi içeri girerseniz; dünya karşınıza dikilir!"

Er Pişkin Tuğrul'un, dünkü yazısının başlığı ise şuydu: "Savaşamaz Dedikleri Ordu Bütün Dünyaya Ders Verdi"

TSK'nın "kendisine verdiği dersi" ne zaman yazacak, peki?

El Cevap: Galiba, hiçbir zaman!

Afrin'de terör örgütü YPG-PKK'sı ile birlikte bozguna uğrayan ABD mi; işte bu Bukalemun'un da Amerika'sıdır!

Yeni Şafak -

Kemal ÖZTÜRK

Savaş çıkartacak kavramla tanışın TEOPOLİTİK

Bir süredir başta Ortadoğu'da, dünyadaki birçok olayı, politik kararları ve çıkan çatışmaları anlamakta zorlanıyor musunuz benim gibi? Eğer reel politik ve geleneksel dış politika kurallarıyla düşünüyorsanız, zorlanmanız normal. Reel politik, hatta mantık ve akılla açıklanamayacak bu durumlar karşısında ne yapacağız o zaman?

Ben "irrasyonel politikalar", yani normal/gerçekçi olmayan politikalar diye açıklıyordum durumu. Yoksa zihin yanma durumuna geliyordu!

Ancak meseleyi çözdüm sonunda.

Yaşadıklarımızı açıklayacak yeni bir kavramı politikaya soktuğumuzda, bütün taşlar yerli yerine oturdu.

Meseleyi anlattığımda siz de benim gibi rahatlayacak ve konuyu lamba yanmış gibi kavrayacaksınız!

Politik Kararları Ne Etkiler?

Politik kararları etkileyen alanları şöyle tanımlıyor siyaset bilimi.

Jeopolitik (coğrafyanın etkilediği politika)

Ekopolitik (ekonominin etkilediği politika)

Sosyopolitik (toplumun etkilediği politika)

Şimdi bunlara yeni bir tane daha ekliyoruz:

Teopolitik (ilahiyatın/inancın etkilediği politika).

Bir kişi/devlet alacağı kararı, rasyonel verilere, kâr-zarar hesabına, jeopolitik vb. gerekçelerle değil de, dini inanç, dini kurallar etkisinde kalarak alıyorsa, bu kişi/devlet 'teopolitik' bir karar almış demektir.

İşte son dönemlerde açıklayamadığımız birçok olayın sebebi budur.

Kudüs'ün Başkent Olarak Tanınması Teopolitik Bir Karardır

Bugün dünyada politik kararları alırken en çok inanç, dini kurallar ve ilahiyat etkisinde alan devletler ABD, İsrail, Suudi Arabistan ve İran'dır. Örneklerle açıklayayım.

ABD'nin Kudüs'ü İsrail'in başkenti ilan etmesi, rasyonel ve reel politikaya aykırıdır. Buna rağmen bu karar alınmıştır. İşte bu, tam olarak 'teopolitik' bir karardır.

Çünkü ABD hükümeti ideolojik bir saplantıya sahip, Evanjelist Hıristiyanların etkisi altındadır. Evanjelist inancına göre, Kudüs'te Mescid-i Aksa yıkılıp Süleyman Mabedi kurulacak, o zaman İsa-Mesih gelecek, Deccal (Antichrist) ile savaşıacak ve yeryüzü cennetini kuracak. Bu yüzden Evanjelistler Yahudileri destekler.

Bize garip gelse de, şu anda ABD Başkanı Trump (bu grubun desteğini kaybetmemek için) buna inanıyormuş gibi yapıyor, ancak ABD Başkan Yardımcısı Pense bu fikre iman etmiş, gerçek bir Evanjelisttir.

ABD'nin son dönem tutarsız politikalarının temelinde yatan şey, her geçen gün ABD yönetiminde etkin olan Evanjelistlerin varlığıdır. Nitekim Cumhurbaşkanı Erdoğan, "ABD'nin Kudüs kararının arkasında Evanjelistler var" diye açıklama yapmıştır.

Politik Şeytanlaştırma Eylemi

ABD eski Başkanı (oğul) Bush, Irak'ı işgal ettiğinde (2001), Saddam için "Evil" (kötülük) ve "Şeytan" demiştir sürekli. Bu dini kavramlaştırma, teopolitik tutumun bir parçasıdır. Siyaset bilimci Mustafa Şen'e göre 2. Irak işgali (2001) teopolitik bir karardır.

Başka örneklerle karşılaştıralım: Rusların, Afganistan'ı işgali (1979) jeopolitik bir karardır. ABD'nin Irak'ı ilk işgali (1991) ekonomipolitik nedenlerle olmuştur.

İsrail'in Filistin topraklarını işgali teopolitik bir karardır. 'Arz-ı Mev'ud' inancı İsrail dış politikasının ana paradigmasıdır. Her şey buna göre uyarlanır. Suudi Arabistan'ın Mısır darbesini desteklemesi teopolitik bir karardır. Suud, İhvan Hareketine inanç açısından karşıdır ve onları "şeytan" olarak tanımlar. İran'ın Irak, Suriye, Yemen ve Lübnan'daki tüm hamleleri 'Şii kardeşlerini' kurtarmak adına teopolitik olarak alınmış kararlardır.

İran-Suud kavgası teopolitik nedenlerle yaşanmaktadır.

İran (kavgalı olduklarında) ABD için "büyük şeytan", İsrail için "küçük şeytan" der. Şeytanlaştırma hamlelerinin tümü, dini referanslıdır ve teopolitiğin gereğidir.

Teopolitik Kararlar Savaş Çıkartır

Reel politiğin, kâr-zarar hesaplarının, diplomasinin dışlandığı ve teopolitiğin hakim olduğu her olaydan korkmak lazım. Zira ideolojik inanç, aklı devre dışı bırakır. Bu yüzden de kör ideolojiyle hareket edenler, saplantılı dini inanca sahip olanlar, daha kolay savaş çıkartırlar.

Ne yazık ki ABD yönetimindeki Evanjelist hakimiyeti, önlenemez bir şekilde artıyor. Müslüman karşıtı bu insanlara ABD'de, "Siyonist Hristiyanlar", "Amerikan Talibanı" deniyor.

Durumun vahametini anlamış olmalısınız. Bu arada sadece devletler değil, sivil örgütler, cemaatler, gruplar da teopolitik olabilirler. Bunu da sonra tartışalım.

Lamba yandı değil mi kafanızda!?

YeniŞafak –

Ahmet ULUSOY

300 Koyun Ve Tarımsal Destekler

Bugün 7 milyar olan dünya nüfusunun 2040 yılına gelindiğinde 10 milyara ulaşması bekleniyor. Yani, gelecekte gıda ihtiyacı ve dolayısıyla tarımsal üretime bağımlılığın daha da artacağı bir dünya bizi bekliyor.

Son dönemde hükümetin tarımsal üretimi artırmak için önemli destek programları açıkladığını ve yeni politikalar ürettiğini görmekteyiz.

2018 yılında; 4 milyar lirası hayvancılık, 1.9 milyar lirası mazot, 1.7 milyar lirası kırsal kalkınma desteği olmak üzere toplamda 14.8 milyar liralık tarımsal destek öngörülmektedir. Son günlerde '300 koyun projesi' sık gündeme gelmektedir. Bu projeye ihtiyaç duyulmasının arkasında et fiyatlarındaki hızlı artış ve bu artışı ithalatla kapatma zorunluluğu yatmaktadır. Yetiştiricilerin ihtiyaç fazlası dişi kuzuları kesime göndermesi sonucu damızlık hayvanlarda gözle görülür bir azalma meydana gelmiş, hayvan sayısı da paralel olarak azalmıştır.

Türkiye’de küçükbaş hayvanlarının nüfusa oranı, yani kişi başına düşen küçükbaş hayvan sayısı, son 50 yılda 4 kat azalmıştır (bu azalışta nüfus artışının da etkisi var).

Ayrıca, 1961-2016 döneminde küçükbaş hayvan sayısı dünyada yüzde 62 artarken ülkemizde yüzde 30 oranında azalmıştır. Bu durum et fiyatlarındaki artışın nedenini net olarak gözler önüne sermektedir.

300 koyun projesi ile; atıl kalan mera alanlarının üretime kazandırılması, koyun barınaklarının tam kapasite ile çalışması, ülkedeki koyun sayısının artırılması, kırsalda koyunculuk yapan insanların sosyal güvenceye kavuşturulması gibi birtakım hedefler gerçekleştirilmeye çalışılacaktır.

Proje kapsamında 500 bin koyun dağıtılması düşünülmektedir.

Proje için başvuran üreticiler değerlendirilirken; “üretim yapacağı yerin mera alanı, kaba yem üretebilirliği, hayvan varlığı, cinsiyet ve yaşı, hayvan barınağına sahip olması, halen hayvancılıkla uğraşıyor olması” gibi kriterler göz önünde bulundurulacaktır. Yani rastgele her isteyene koyun verilmeyecektir.

Tarım Bakanı’nın “300 koyun projesinden yalnızca merası ve ahırını olan, bu işle uğraşan kişilerin faydalanacağını” vurgulaması projenin takibinin sıkı şekilde yapılacağını işaret eder.

Bu noktada aklıma, 300 koyunu tek aileye vermek yerine, yine istenilen şartları taşıyan (şartların oluşmasında devlet de öncülük edebilir, katkı koyabilir) ailelere 50’şer koyun verilseydi ölçek ekonomileri (ideal ekonomik etkinlik ve maliyet düşüklüğü sağlayan ölçek) bağlamında daha iyi olabilir miydi, sorusu geliyor. Projeye katılımın yeterli düzeyde gerçekleştiği takdirde 8. yılın sonunda toplam 5 milyon dişi koyun hedefleniyor.

Bu süreçte 3 milyon 250 bin baş erkek hayvanın kesimiyle 52.300 ton et üretimi ise projenin diğer hedefleri arasında yer alıyor.

Proje sonunda dişi, yani damızlık kuzu kesimi azaltılarak ülkedeki küçükbaş hayvan sayısı artacak, kırsal kesimde istihdam olanakları artırılarak kentten köye dönüş projesine destek verilecektir. Sonuç olarak et ithal etmenin asıl nedenleri de ortadan kalkacaktır.

Bir diğer önemli tarımsal destek projesi ise çiftçinin mazotuna yüzde 50 destek verilmesidir. Cumhurbaşkanının 23 Şubat’tan itibaren

çiftçinin mazot maliyetinin yarısını devletin ödeyeceği açıklamasından sonra süreç başlatılmıştır.

Projenin amacı, çiftçinin en önemli girdi maliyeti olan akaryakıt masrafını azaltmaktır.

Böylelikle hem üretici düşük maliyetle üretebilecek, hem de tüketici uygun fiyattan tarımsal ürünleri satın alabilecektir.

Başka bir deyişle, mazot desteğiyle üretim maliyetlerindeki azalmanın ürün fiyatlarına yansımalarıyla ürün fiyatlarının da düşeceği (tüketici rantı) öngörülmektedir.

Burada söylenmesi gereken bir başka önemli konu da yıllardır hedeflenen düzeylere indirilemeyen enflasyonun en önemli nedenlerinden birinin de gıda fiyatlarındaki artış olduğudur. Tarımsal ürün fiyatlarının kontrol altına alınması, genel enflasyon düzeyinin makul seviyelere indirilmesinde katkı sağlayacaktır.

Gübre fiyatlarında indirim sağlanarak üreticilerin bir diğer önemli girdi maliyetinin de hafifletilmesi düşünülmüştür.

Bu doğrultuda gübreye uygulanan KDV’nin kaldırıldığını ve böylece gübrenin yüzde 18 ucuzladığını görmekteyiz. Ayrıca Başbakanın “gübre fiyatlarının da aşağı indirilerek toplamda gübre maliyetlerinin yüzde 23 oranında hafifletildiğini” dile getirmesi hükümetin tarımsal ürün girdilerinin maliyetlerinin azalmasına verdiği önemi göstermektedir.

Özetlersek, 2018 yılında tarım sektörüne yönelik destek hamlelerinin yoğunlaştığını görmekteyiz. Gerek 300 koyun, gerekse mazot ve gübre desteği projeleri ile öncelikle tarımsal üretimin artırılması hedeflenmektedir. Bir başka önemli hedef de yurtiçi tarımsal ürün fiyatlarını makul seviyelere indirilmesidir.

Hiç şüphesiz daha ucuz ve nitelikli tarımsal üretimle artan rekabet gücü tarımsal ürün ihracatını hak ettiği düzeye taşıyacaktır.

Tarım sektörünü daha ileri üretim seviyesine taşımak için destekler yaygınlaştırılabilir.

Mesela, çiftçilere faizsiz kredi imkanı sağlanabilir. Bölgesel kalkınma projelerinde modern tarım ağırlıklı bir altyapı hazırlanabilir. Ziraat mühendisleri ile çiftçi işbirliği daha işlevsel hale getirilerek bilinçli üretime geçilerek verim ve kalite artışı sağlanabilir. Hiç unutulmamalı ki; dünyada en stratejik sektör tarımdır. Güçlü ülke olmanın yolu tarımsal ihtiyacın garantiye alınmasından geçmektedir.

SABAH/ Fahrettin ALTUN

Boğaziçi Üniversitesi'ndeki İhanet Görüntüsü

Eğer bu Türkiye o eski Türkiye değilse... O takdirde birtakım üniversitelerin kurtarılmış bölge mantığıyla hareket etmesinin de önüne geçilmeli. Birileri artık bu gidişata dur demeli.

Afrin'de büyük bir zafer elde etmişiz. Yedi düvel hem şaşkınlık, hem hayranlık içinde kalakalmış. Dostlarımız sevinmiş, düşmanlarımız daha bir bilenmiş. Şehitler vermişiz. 46 can, 46 şehit. Gazilerimiz olmuş. Tam 225 kişi. Bir bakıyoruz ki Türkiye Cumhuriyeti'nin bir üniversitesinde bazı öğrenciler şehitlerimize hakaret eden pankartlar açıyor. İstanbul'un orta yerinde, Boğaziçi Üniversitesi'nde!

Türkiye Cumhuriyeti devletine faşist diyor, askerlerimiz aleyhinde slogan atıyor. Dahası Afrin zaferi hatırasına lokum dağıtan bir başka grup öğrenciye saldırıyor. Bu saldırganlar ceplerinde Boğaziçi Üniversitesi öğrenci kimlik kartı taşıyan kişiler! PKK terör örgütüne açıktan destek veriyorlar. Ellerinde "işgalin, katliamın lokumu olmaz" diye kocaman bir pankart taşıyorlar.

Üniversitenin güvenlik görevlileri bu vandallık karşısında ne yapıyor dersiniz?

Ortalıkta bile görünmüyorlar.

Üniversite yöneticileri peki? Ne yazık ki üniversitenin rektörü, yönetim kurulu, senatosu da ortada yok.

Sosyal medyadan üniversitenin rektörü Prof. Dr. Mehmed Özkan'a, yönetim kurulu ve senato üyelerine şu iki basit soruyu sordum:

1) Afrin zaferine işgal diyen, katliam diyen bu öğrenci kılıklı terör örgütü yandaşları bu cesareti kimden alıyor? 2) Bu ihanet karşısında yine mi sessiz kalacaksınız? Çıt yok!

Sorsanız, birileri Boğaziçi Üniversitesi'ne komplo kuruyor. Üniversite mensupları her skandal sonrası bu havaya giriyorlar. Türkiye'nin karşı karşıya kaldığı devasa tehditleri küçümseyen, bu tehditlere dikkat

çekenleri komploculukla suçlayanlar başka birileri sanki!

Kimsenin üniversitenize komplo kurduğu yok. Hem o üniversite bu milletin vergileriyle, devletin imkânlarıyla finanse edilen bir üniversite. Babanızın malı değil. Unutmayın ki orada ABD hükümetinin değil Türkiye Cumhuriyeti devletinin sağladığı imkânlarla bir kamu otoritesi kullanıyorsunuz!

Elbette devletin ilgili birimleri bu skandala sessiz kalmayacak, terör örgütüne verilen bu desteğin hesabını soracaktır. O, işin kamu hukukunu ilgilendiren boyutu.

Ben şu anda onunla ilgilenmiyorum.

Benim dikkat çekmek istediğim husus, bugün bu ortamda, hele ki bir devlet üniversitesinde terör destekçisi öğrencilerin kendilerini bu denli rahat hissediyor oluşları. Nasıl oluyor da bu kişiler üniversitede keyiflerince propaganda yapıp, şiddet uygulayabiliyorlar? Bu manzaradan sadece üniversite yönetimi sorumlu değil. Erdoğan düşmanlığını üniversite eğitiminin doğal bir parçası haline getirmeye çalışan, PKK'yı sevimli göstermek için bin takla atan, "devrimci şiddet" diye diye bir hal olmuş sözüm ona aktivist hocalar da sorumlu.

Boğaziçi Üniversitesi'nin bu içler acısı hali nasıl düzelir? Bu sorunun başlıca muhataplarından biri de kuşkusuz Yükseköğretim Kurulu. Umarım YÖK bu manzara karşısında sessiz kalmaz, soruna yapısal bir çözüm üretir.

SABAH / Kerem ALKİN

Beklentilerin Yönetimi Güçlendirilmeli

Yerli ve yabancı ekonomi aktörleri açısından, Türkiye Ekonomisi'nin algısının etkin yönetimi iki temel başlık üzerinden yürüyor; ilki döviz kurları, ikincisi enflasyon. TCMB'nin pek çok çalışması, **TL'nin yabancı paralar karşısında, sepet kur düzeyinde, ortalama yüzde 10 değer kaybetmesinin yıllıklandırılmış manşetenflasyon üzerinde 1.5 puanlık bir**

artırıcı etkisi olduğuna işaret ediyor. Bu nedenle, Moody's'in not indirimine kadar sakin seyreden ve yıllık enflasyonun alınan ve alınacak tedbirlerle tek haneye düşürülmesini sağlayacak bir piyasa ortamında, **sepet kurun son bir ayda yüzde 5'e yakın artması**, yıllıklandırılmış manşet enflasyona 0.5 ile 0.75 puan arasında artırıcı bir etki anlamına gelmekte. Türkiye, 1.5 yıldır maliyet enflasyonu baskı altında. Bu nedenle, **hammadde, işgücü, enerji ve finansman maliyetlerinin yönetilmesi ve alınacak makroihtiyati tedbirler ve 2. nesil reformlarla**, Türkiye Ekonomisi'ndeki maliyet baskısının azaltılması, döviz kurlarının normalleşmesi adına da önem arz ediyor.

Aksi durumda, **yıllıklandırılmış düzeydeki maliyet enflasyonu baskısını tüketici fiyatları üzerindeki uzun dönemli etkisi, TL tasarruflara önerilen mevduat faiz oranı veya kâr-zarar ortaklığı getiri oranlarının cazibesini de ciddi anlamda törpülediğinden, yurtiçi tasarruf sahiplerinde döviz tevdiat hesaplarına yönelme gibi bir sonucu da beraberinde getirmekte**. Bu tablo 12 ve 24 ay sonrasının enflasyon beklentilerinin daha etkili yönetilmesi gerçeğini de beraberinde getiriyor. 2010'dan bu yana birikmiş enflasyon oranı yüzde 75 iken, saatlik işgücü maliyeti yüzde 134, nominal birim ücretler ise yüzde 94 artmış durumda. **İşgücü verimliliğindeki olumlu seyir, işgücü maliyetlerindeki artışın bir kısmını karşılıyor olsa da, döviz kurlarındaki artıştan dolayı hammadde maliyetlerindeki artış ve finansman maliyetlerindeki yükseliş, reel sektör karlılığı üzerinde önemli bir baskı oluşturmakta**. Enerji Bakanlığımızın yoğun çabalarıyla, bilhassa son 2 yılda, enerji maliyetlerindeki artışı minimum düzeyde tutacak her türlü tedbir ve adımın devreye alındığını da unutmamak gerekiyor. Türk reel sektörünün **ihracat hamlesinin 2017'de olduğu gibi, 2018'de debüyüme yapacağı pozitif**

katkı, küresel rekabetteki konumumuzun güçlendirilmesi adına, üretim maliyetlerinin yanı sıra, enflasyon ve döviz kurlarına yönelik beklentilerin yönetiminin de güçlendirilmesinden geçmekte. **Bilhassa, yurtiçi ekonomi aktörlerinin marjinalleştirilmiş piyasa spekülasyonlarından etkilenmelerini engelleyecek ve döviz kurlarındaki dalgalanmayı azaltacak bir piyasa yönetimine dair ihtiyacı karşılamanız gerekiyor**. ABD Merkez Bankası (FED) ve Avrupa Merkez Bankası'ndan (ECB) kaynaklanan yeni küresel belirsizlikleri de yönetebilmek adına, **yeni nesil reformlara yönelik piyasa heyecanını beslemek** yararlı olabilir.

SABAH / Salih TUNA

Kesin Şunu Artık Yeter!

CHP'nin konsolostan bozma Genel Başkan Yardımcısı nam-ı diğer "**Muhasebeci Kenan**" bu sefer de **Münbiç** konusunda uyarılmış.

Uyarmasa ne yapardık!

ABD'nin PKK'dan şappadak vazgeçeceğini, Afrin'den kaçan PKK uzantısı örgütün Münbiç'e yığınak yaptığını asla bilemezdik.

TSK da ne taktik ne stratejik çalışma yapar, öyle cumburlop Münbiç'e daldardı.

Haliyle, perişan olurduk!

İyi ki "**Muhasebeci Kenan**" var, kıymetini bilelim. Hatta mümkünse alnından öpelim.

Daha evvel de Afrin konusunda uyarılarda bulunmuştu.

TSK ile birlikte savaşan **Özgür Suriye Ordusu**'nu (ÖSO) **DEAŞ**'la bir tutmasınaramak kalmıştı hani.

Şu hale bakın...

"Kara ordumuz" diyerek malum terör örgütünü binlerce TIR silahla donatıp Mehmetçiğin karşısına diken ABD'ye tek laf etme, müstevlilerin mahut taşeronlarına karşı Mehmetçikle omuz omuza savaşanlara karşı demediğini bırakma!

"**Muhasebeci Kenan**"ın "uyarıları" Afrin'de tutmadı; büyük bir zafer kazanıldı.

Hayır, özür dilemedi.

Tam aksine, şöyle dedi: "**TSK'nın kanıyla canıyla kazanmış olduğu Afrinmücadelesini iç politikaya malzeme yapılmasını asla kabul etmeyiz.**"

Kimsenin iç politikaya malzeme yaptığı yok. Siz Zeytin Dalı Operasyonu karşısı imza kampanyalarına katılırken, milletvekilleriniz "**sınırımızda başkası olacağına PKK olsun**" derken, **Tuncay Özkan** gibi genel başkan yardımcılarınız, "**Afrin'in bize kazandıracığı bir şey yoktur. AKP iktidarı buradan çocuklarımızın kanını dökmek dışında bir şey elde edemez**" derken, Mehmetçiğin ölümüne desteklenmesi size "**iç politikaya malzeme yapmak**" şeklinde gelebilir.

Nihayetinde...

PKK uzantısı o teröristler hakkında Genel Başkanınız, "**vatanını kurtarmak içinörgütlenmiş bir örgüt**" demişti, daha ne olsun.

Her şeye **Erdoğan**'a yarar mı yaramaz mı açısından bakarsanız, hep böyle rezil rüsva olursunuz.

Kılıçdaroğlu gibi önce "**Afrin'e girmeyi doğru bulmuyorum**" dersiniz, zaferkazanılınca da "**ordumuza her zaman güvendik**" dersiniz.

Erdoğan nefretiyle kendi kendinizi zehirlemeye devam ederseniz savrulacağınız yer, Erdoğan'a karşı çıkan her gücün "**hizmetine**" girmek, yani "**bozgunculuk**" yapmaktır.

An gelir PKK'ya umut bağlarsınız, an gelir FETÖ'ye.

Mesela, "Atatürkçülüğü" kimseye bırakmayan **Sözcü'nün o akli**

evvel Çölaşan'ı "bizim yapamadığımızı Hocaefendi yaptı" demiş, daha sonra da PKK'nın siyasi ayağına oy istemişti.

Bakınız, **Soner Yalçın** dünkü yazısında ne diyor: "ABD'nin elinde **iki 'silahı'** vardı: - Biri PKK... / - Diğeri FETÖ... /**Amacı**; FETÖ'yü darbeyle iktidara taşıyarak, PKK'yı hedefine ulaştırmaktı: 'Birleşik Kürdistan!' / Bu

sebeple... Ne **7 Haziran 2015** ve ne de **1 Kasım 2015** genel seçimleri umurundaydı! Hükümet olmak değil, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı indirerek **iktidarı tamamen ele geçirmek istiyorlardı!..**"

Bu gerçeği siz de görün artık.

Korkmayın "muhalifliğinize" halel gelmez.

Tamam, malum şebekler, "**AKP**

kömür makarna yardımı mı yaptı, ihale mialdınız, Erdoğan şimdi sizi milletvekili yapar..." diyeceklerdir.

O kadarına da katlanacaksınız artık.

Zira bu şebelekliği siz ürettiniz.

Hürriyet /A.Kadir SELVİ

Menbiç ve Afrin'de Öncelikler Belirlendi

DIŞİŞLERİ Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, Meclis'e adımını attığında ilk soru ABD'yle ilgili oldu. Çavuşoğlu, "ABD ile görüşmeler kesilmedi" dedi. ABD'nin rahatsızlığı sorulunca, "ABD rahatsız, çünkü YPG'den medet umuyor" diye konuştu.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, AK Parti grubunda kürsüye çıktı. İlk sözü, "Afrin'de kaygılıyız" diyen ABD'ye yönelikti, "Biz kaygılarımızı size ilettiğimizde neredeydiniz?" diye sordu. PKK-YPG'ye verilen silahları hatırlatıp, "Bu nasıl ortaklık?" diye tepki gösterdi.

Afrin harekâtı Amerika'ya rağmen yapıldığı için Washington'dan yükselen seslere prim verilmiyor. Ankara'da daha çok Afrin'de bir yönetim boşluğu oluşmaması için çalışılıyor. Birinci öncelik güvenlik. Afrin'in giriş-çıkışları kontrol altına alınmış durumda. Tel Rıfat bölgesi ve Halep'e açılan yolların giriş çıkışına kontrol noktaları kuruldu. PYD'li Salih Müslim, "Vur-kaç taktiği ile saldırılar yapılacağını" açıklamıştı. Halep'te rejimin kontrolündeki bölgeye çekilen PKK'lıların buradan saldırı yapma tehlikesine karşılık önlemler alınıyor. Şehrin içinde ise uyuyan hücrelerin eylemlerine karşı hızla geçici karakollar kuruluyor. Sivil kayıpların yaşanmaması için şehir merkezindeki tuzaklamalar imha ediliyor. PKK; siyasi merkezlere, devlet dairelerine, stratejik noktalardaki binalara, bilgisayarlara, laptop'lara, resmi evraklara EYP'lilerle tuzaklamalar yapmış. Bunların ABD, Rus ve

DAEŞ tarzı tuzaklamalar olduğunu belirtmiştim. Yapılan incelemelerde PKK'nın ağırlıklı olarak Rakka'da, DAEŞ'ten öğrendiği tuzaklamaları yaptığı ortaya çıktı. Onlar imha ediliyor. Afrin'in terörden arındırılmasının 10 gün sürmesi bekleniyor.

ALTYAPI HİZMETLERİ

Afrin'de bir yönetim boşluğu yaşanmaması için kollar sıvanmış durumda. Afrin'in ele geçirildiği gün Gaziantep'te Kent Konseyi'nin seçimi vardı.

1- Afrin'in demografik yapısı dikkate alınarak, "Temsil gücü yüksek" idare meclislerinin kurulmasına çalışılıyor. İdare meclisinin içinden şehrin yönetimini üstlenecek, 'yürütme organı' seçilecek.

2- Ankara'da Afrin'in elektrik, su gibi ihtiyaçları ve altyapı çalışmalarını yürütecek kurumlarla toplantılar yapılıyor.

3- Öncelik yerel idare meclislerine bağlı olarak polis ve askerlerden oluşacak, 'kolluk güçleri' kurulacak. Yerel asker ve polisler ÖSO ile halen Afrin'de yaşayan yerel unsurlar arasından seçilecek. Askerlerin eğitimini Özel Kuvvetler ve JÖH'ler, polislerin eğitimini ise PÖH'ler verecek.

4- Afrin'de 7 nahiye, 292 köy ve 372 mezra var. Buralarda da nahiyelerin merkez alındığı yerel yönetim birimleri oluşturulacak.

5- Afrin'de 25 kilometre bölünmüş, 300 kilometre ise stabilize yolun yapılması gerekiyor.

6- Afrin'le Hatay ya da Kilis arasına yeni bir hudut kapısının açılması planlanıyor.

7- Afrin'de elektrik ve içme suyu bir problem. Elektrik ihtiyacı barajlardan ve jeneratörle sağlanıyor. Barajlar, elektrik ihtiyacının ancak üçte birine yetiyor. Türkiye'den, Afrin'e elektrik sağlanması söz konusu.

8- Afrin'e hizmet veren 370 yatak kapasiteli 5 hastane var. Ancak birinde ameliyat yapılabilir. Hastaneler sağlık görevlileri ve ekipmanla takviye edilmeli.

Menbiç ABD İle Müzakere Edilecek

Şubat ayından bu yana 4 ayrı noktada 300 bin kap yemek dağıtılmış durumda. 2 ay bodrumlarda saklanan aç insanlar, şehirden kaçan yoksullar var.

Cerablus'ta olduğu gibi Türkiye'den gidecek yardımların koordinasyonunu sağlayacak bir vali yardımcısı öncelikli olarak atanacak. Bu

arada yağma görüntülerinin Ankara'yı çok rahatsız ettiği ve süratle önlem alındığını kayda geçirmek isterim.

Son olarak Menbiç'le ilgili bir bilgiyi paylaşmak istiyorum. Menbiç'te 1500 PKK'lının olduğu tahmin ediliyor. Başlarında ABD'lilerin general dediği Şahin Cilo var. Afrin'den kaçanlarla birlikte bu sayının 6-7 bine ulaştığı söyleniyor. Türkiye ile ABD arasında Tillerson döneminde çerçevesi belirlenmiş bir anlaşma var. Dışişleri Bakanı Pompeo'nun kongredeki onay süreci tamamlandıktan sonra anlaşmanın sağlanacağı düşünülüyor. Menbiç'te öncelik diplomaside. Ankara'nın yol haritası Menbiç'te diploması, Afrin'de ise şehrin yeniden inşası.

TAKVİM /

Hasan Basri YALÇIN

Diplomat Eskisi

EMEKLİ bir diplomat. Tanımam etmem. Türkiye'yi yurtdışında yıllarca temsil etmiş. Türk devleti adına konuşmuş. Bizim ulusal çıkarımızı savunmak için görevlendirilmiş. Sonra bir sebepten görevden uzaklaştırılmış. Bilmiyorum. Araştırmadım. Araştırmak da istemedim. Ettiği lafları duydum duyulmuş başka bir şey düşünmüyorum. Sözüm ona "**PYD stratejik bir karar almış ve Afrin'i rejim yerine Türkiye'ye terk etmiş.**" Ne demeye çalışıyor şimdi bu adam? Nedir bunun derdi? Niye nefret ediyor bu ülkeden bu milletten? Nasıl oldu da bu hariciyede yıllarca görev aldı? O görevleri esnasında kim bilir neler yaptı? Ne laflar etti? Daha önemli bir soru. Bu adam türünün tek örneği midir? El-cevap. Tabii ki değil. Bu devletin en kritik noktalarına sızmış örgütleri bile gördük. Bu örgütler ülkeyi ele geçirmeye kalktı. Piyasada bir sürü NATO'cu, Avrasya'cı, İran'cı, Avrupa'cı, Barzani'ci, Esed'çi ve nihayet PKK'cı yok mu? Kimileri gazete köşelerinde boy boy propaganda yapmıyor mu? Televizyon ekranlarında Esed'i tanıyalım diye yalvarmıyor mu? Bunların uzantılarının TSK'da hep örgütlendiklerini yıllarca konuşmadık mı? Sadece TSK'da mı? Yargıda? Ve tabii ki

diplomaside?

Ben bunları düşünürken bir başkası çıkmış bir kanalda ucuz muhalefet yapıyor. Konuşuyor da konuşuyor.

Özetlerseniz karşınıza kısaca şu çıkar:

"Afrin'de biz kazanmadık. Amerikalılar PYD'yi çekilmeye ikna etti." Ne demek şimdi bu? Söyleyeyim. "Bu Erdoğan'ın zaferi değil" demek istiyor.

Aklı sıra muhalefet yapıyor. Biz bunca yıldır iyi gelmişiz buralara. Bu ülkenin verilmiş sadakası varmış. Allah'a emanet gitmişiz. Ülkenin en kritik konumlarında bu kadar çok sayıda ulusal çıkar düşmanı adam olması normal mi? Değil tabii ki. Ama zaten bunu 15 Temmuz gecesi çıplak gözle görmedik mi? Devleti millet kurtarmadı mı?

Buna rağmen devlet kurumları ne yapıyor? Büyük çoğunluğu "itibarını muhafaza etme" veya artırma peşinde.

Ufacık bir eleştiri dile getirseniz kurum hassasiyetleri devreye giriyor.

"Aman efendim kurumumuzun itibarını zedelemeyelim." Olur tamam biz susalım. Ama madem o kadar önemsiyorsunuz, kurumunuza siz sahip çıkın. Temizleyin içerideki zararlı unsurları. Artırın kaliteyi.

Maalesef birçok kurum bu anlamda hala günü kurtarmanın peşinde.

Ama şunu söylemek lazım. Türkiye değişiyor. Dönüşüyor. Yeni bir döneme hazırlanıyor.

Charles Tilly'nin dediği gibi "**Devletler savaş yapar.**

Savaşlar da devletleri kurar." İçinden geçtiğimiz tarihi günler içinde Türkiye'nin bağımsız bir uluslararası güç halinde doğuşu ihtimalini barındırıyor. İyi yönetilebilirse, bir büyük güç olarak doğabilir.

Uluslararası ilişkilerde büyük güç demek kendi kendine yeten aktör demektir.

Türkiye'nin hedefi işte burası. Bu dönüşüm yaşanırken, kurumlar ne kadar dirense de dönüşmek zorundadır.

"Kurum itibarı" gibi beylik laflarla vakit geçireceğinize, bu dönüşüme ayak uydurun ve onu şekillendirin. Aksi halde etkisiz hale gelirsiniz. Devlet kurumlarıyla var olur. Sorun yaşayan tüm kurumlar elden geçmelidir. Bundan 20 ay önce darbeye gündeme gelen ve

darbe geleneğine sahip bir ordu, 20 ay içerisinde iki kritik operasyon gerçekleştirdi. Son olarak Afrin'de kitap gibi bir operasyon yaptı. Bunlar doğru düzgün bir sivil asker ilişkisi kurmakla mümkün oldu. İnşallah böyle de devam eder. İçeride algı operasyonu yerine dışarıda askeri operasyon yapabilen bir ordu herkesin göz bebeğidir. Gerisi boş laf..

TÜRKİYE - Kemal İNAT

Kore'den Menbiç ve Sincar'a Türk-Amerikan ilişkileri

Zeytin Dalı Harekâtı'nın ana hedefi olan Afrin'in başarılı bir şekilde ele geçirilmesinin ardından gözler PKK/YPG'ye karşı mücadelenin diğer cephelerine çevrildi. Cumhurbaşkanı Erdoğan, Sincar ve Menbiç'in sırada olduğunu açık bir şekilde dile getiriyor.

Bu gelişmelerin ardından, **Türkiye'nin söz konusu bölgelere yönelik operasyonlarına ABD'nin nasıl tepki vereceği sorusu da en önemli gündem maddesi hâline geldi.**

Washington yönetiminin, Afrin'de olduğu gibi, Sincar'ın doğrudan "kendi operasyon alanlarına girmediği" açıklamasıyla buradaki PKK hedeflerine yönelik bir operasyona müdahil olmaktan kaçınması söz konusu olabilir. Sonuçta bu bölgede ABD'nin PKK'dan farklı olduğunu iddia ettiği YPG değil, terör örgütü olarak tanıdığı PKK'nın doğrudan kendisi var. Ancak CENTCOM yönetimi, ileride önemli görevler vermeyi düşündüğü PKK'nın yıpranmaması için Bağdat üzerindeki nüfuzunu kullanarak Türkiye'nin Sincar'a yönelik operasyonunu engellemeye de çalışabilir. **Bu noktada ABD'nin Bağdat üzerinde ne kadar nüfuzunun kaldığı ve PKK'ya sahip çıkma konusunda ne kadar istekli olacağı belirleyici olacaktır.**

Menbiç konusuna gelince, anlaşılan o ki, bu bölgenin Amerikan yönetiminin ifadesiyle "kendi operasyon alanlarına girip

girmedigi” konusunda ABD’de kafa karışıklığı var.

“CENTCOM yönetimi” Menbiç’i kendi operasyon alanında görürken, “Washington yönetimi” görmüyor olabilir!

YPG unsurlarının Fırat’ın batısına geçmeyecekleri sözü yalan çıktıktan sonra, bu teröristlerin Menbiç’ten çekilecekleri yönündeki sözleri de bir başka aldatmaca olan Washington yönetiminin bu şehirdeki PKK/YPG teröristleri için “müttefiki” Türk ordusuyla doğrudan bir çatışmaya girmekten kaçınması gerekir. Ancak ABD’de NATO müttefiki Türkiye ile doğrudan çatışma riskini alabilecek derecede rasyonelliğini yitirmiş aktörler var mıdır sorusuna, kesin bir şekilde “yoktur” cevabını vermek de kolay değil. Zira **15 Temmuz darbe girişimi, FETÖ ve PKK/YPG konusunda Washington’un politikaları hep bu rasyonelliğin kaybolduğunun işaretleri.**

Türk-Amerikan ilişkilerinin rasyonelitesini anlamak için iki ülke arasında güvenlik ortaklığının kurulduğu yıllara bakmak gerekir.

İki ülke ilişkilerinde Kore Savaşı’nın çok önemli bir yere sahip olduğu herkes tarafından bilinir. Kendi güvenliği için NATO’ya üye olmak isteyen Türkiye, ABD’nin Doğu Bloku’nu çevreleme politikasının cephelerinden biri olan Kore’ye asker göndermişti.

Sovyet tehdidinden kurtulmak için yollar arayan Türkiye’nin ABD’ye yaklaşması aslında bundan daha önce başlamıştı. İkinci Dünya Savaşı sonrasında dönemin iki süper gücünden biri olarak ortaya çıkan Sovyet Rusya’nın tehditlerine karşı kendi kapasitesini yetersiz gören Türkiye, Washington’un desteğine ihtiyaç duymuştu. Bu yaklaşmanın NATO üyeliğine varması için ise Türkiye’nin ABD’nin yanında Kore’ye asker göndermesi gerekmişti. Bu tespitler de gösteriyor ki, **Türkiye ile Amerika arasında kurulan bir güvenlik ortaklığıydı.** Ankara ABD’nin blok politikasına destek vermek için

Kore’ye asker göndermişti, Washington ise buna karşılık Türkiye’yi NATO’nun koruyucu şemsiyesi altına almıştı.

İlk bakışta her iki tarafı da tatmin eden bir ilişki olarak görülebilir bu ortaklık, ancak aslında başından itibaren sakat temeller üzerine kurulmuş bir ittifaktı söz konusu olan.

En azından Washington’un bu ittifaka yüklediği anlam sorunluymuştu. **Bu ittifakla Türkiye’yi kanatları altına aldığı düşünün ABD, Ankara’yı hiçbir zaman eşit ve egemen bir ortak olarak görmedi.**

Bu bakış açısı Washington’un yeri geldiğinde darbeleri teşvik ederek Türkiye iç siyasetine müdahaleleri de meşru görmesine yol açtı. Bu ilişkide esas olan Türkiye’nin değil güçlü taraf olan ABD’nin çıkarlarıydı. Türkiye siyasetini dizayn etmenin bir aracı darbeler iken, zamanla PKK gibi terör örgütleri de bu araçlardan biri hâline geldi.

Yoldan çıkan, “ekseni kayan” Türkiye’nin yeniden yörüngeye yerleştirilmesi için gerektiğinde PKK’nın da kullanılabilceğinin sayısız örneğine şahit olduk.

Sonuç olarak, Kore’ye asker gönderen Türkiye bunun karşılığında ABD’nin kendisini Sovyet yayılmacılığına karşı koruyacağını düşünüyordu, şimdi ise hem Türkiye’nin artık böyle bir korumaya ihtiyacı yok hem de Ankara artık ABD’nin Türkiye’nin güvenlik kaygılarını önemsemediğini açık bir şekilde biliyor.

Egemen eşit taraflar arasında bir ilişki olarak başlamayan Türk-Amerikan güvenlik ortaklığı hiçbir zaman bir güven ilişkisi olmadı ve Washington’un tercihleri yüzünden bundan sonra da olmayacak gibi.

TÜRKİYE –
Süleyman ÖZİŞİK

Ahmet Davutoğlu İstanbul’a aday gösterilir mi?

Yerel seçime yaklaşırken kulisler hareketlenmeye başladı. Gündemden hiç düşmeyen iki büyük şehir var.

İstanbul ve Ankara...

Ankara'da Mustafa Tuna ile devam edilir mi bilmiyorum. Hakkını teslim edelim, Sayın Tuna iyi iş çıkarıyor. Aldığı kararlarla adından bahsettirmeyi biliyor. Yaptığı hizmetler, millete dokunmaya odaklı olunca, haklı olarak takdir topluyor. Böyle devam ederse aday gösterilmesi kuvvetle muhtemel.

Lakin işin bir de başka boyutu var.

Bundan önceki seçimlerde Mansur Yavaş kıl payı kaybetmişti. **"Ama o dönemde CHP ile MHP gizlice iş birliği yapmıştı"** diyebilirsiniz.

Benzer bir iş birliğinin bu kez CHP, İYİ Parti ve HDP arasında yapılacağını düşünürsek, AK Parti'nin Ankara'yı ayağa kaldıracak bir ismi aday göstermesi yüksek ihtimal olur.

Kimileri Ali Babacan'ın aday gösterileceğini söylüyor. Kimileri ise seçilecek ismin güçlü bir bakan olacağından bahsediyor. Ama sadece bahsediliyor işte...

Net bir şey yok henüz!

İstanbul ise en büyük çarpışmanın yaşanacağı il olarak görülüyor. Malum, referandumda **"Hayır"** oyları kazandı İstanbul'da. Kabul edelim ki **"Hayır"** oylarının önde çıkmasının en büyük sebebi Kadir Topbaş'tı. Bunun nedenlerini daha önce defalarca dile getirmiştim, tekrara gerek yok.

Topbaş'ın yerine getirilen Mevlüt Uysal'ın bir sonraki dönem aday gösterilmeyeceği, onun yerine partinin en güçlü isimlerinden birinin İstanbul'a geleceği konuşuluyor.

Kimilerine göre bu isim Başbakan Binali Yıldırım olacak. Ancak Yıldırım'ın Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı **"Ben aday olmak istemiyorum"** diyerek ikna ettiği bilgileri de geliyor.

Son günlerde çok ilginç bir isim ortaya atıldı, Ahmet Davutoğlu'nun İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na aday gösterileceği söylendi.

Buna zerre ihtimal vermiyorum ancak, **"aday gösterilmeli mi?"** diye soracak olursanız, net ve kesin olarak **"gösterilmemeli"** derim.

Sebebine gelince...

7 Haziran seçimlerinde Erdoğan'ın milletvekilliğine aday gösterilmesini istediği isimlerin tamamını arka sıralara attı. Seçim sonrası AK Parti'nin CHP ile koalisyon yapması için can atan isimlerden biriydi. Erdoğan olmasa, belki de bugün, iki partinin oluşturduğu koalisyon tarafından yönetiliyor olacaktık.

Kaldı ki...

Ahmet Davutoğlu, Başbakanlık makamından alınan bir isim. Görevden alınmanın gerekçesini hepimiz biliyoruz.

Kimi partiye ve davaya, kimi ise Erdoğan'a ihanet etmekle suçladı...

Ekibinin, **"Reis dönemi bitti, Hoca dönemi başladı"** diye çalışma yürüttüğünü daha önce defalarca yazdım. Ekibi, bunları söylediğim ve yazdığım için beni mahkemeye vereceğini söylüyordu ama üzerinden bir yıl geçmesine rağmen mahkemeye veren çıkmadı. Neyse...

Pelikan bildirisinde kendisi ve ekibi hakkında söylenenler hâlâ gündemde.

Papağan yutmuş gibi tekrar etmeyeceğim o iddiaları...

AK Parti tabanı o günden beri Ahmet Davutoğlu hakkında demediğini bırakmadı. Gerek referandumda gerekse partinin zor zamanlarında ortalıkta görünmemesi de tabanda çok büyük tepkilere neden oldu.

Neredeyse tüm partili seçmenler arasında yerden yere vurulan bir isim oldu. Şimdi böyle bir ismin hiçbir şey olmamış gibi İstanbul'a aday gösterilmesi demek, partinin kendini inkâr etmesi anlamına gelir.

Yani bırakın İstanbul'u, AK Parti seçmenlerinde bile Ahmet Davutoğlu isminin bir karşılığı yok.

Bundan dolayıdır ki...

Ahmet Davutoğlu'nun aday gösterilmesi AK Parti'ye fayda değil, zarar getirir.

Bakınız...

İstanbul'u yönetmek hiç kolay değil. Sağlam ve güvenilir bir ekibin işbaşına gelmesi gerekiyor. Ahmet Davutoğlu'nun Başbakanlık'taki ekibini İstanbul'a getireceğini varsayarsak, neyin ne olacağı, işlerin nerelere varacağını az çok kestirebiliriz sanırım.

Gerçi kendisi de “**Böyle bir şey söz konusu değil, ortalığı bulandırmak isteyenlerin söylentisi. Ben de medyadan duydum**” diyor.

Ancak “**Hayatım boyunca hiçbir makamın peşinden koşmadım**” demesi, bir siyasi hedefi olduğunu, teklif gelirse düşünceğini ya da kabul edeceğini gösteriyor. Ben Sayın Davutoğlu'nun da AK Parti'nin de hasmı değilim. Parti yönetimine akıl verecek akılda biri de değilim.

İstanbul'da yaşayan, sokağın nabzını tutan ve AK Parti tabanını evimdeki aile fertleri kadar iyi tanıyan biri olarak söylüyorum.

2019 yerel seçimlerinde CHP, İYİ Parti ve HDP tek bir isim üzerinde yoğunlaşacak. Onların karşısına çok ama çok güçlü bir ismin çıkarılması gerekiyor.

Ama bu isim AK Parti tabanının bile güven duymadığı Ahmet Davutoğlu olamaz. Olmamalı... Böyle bir tercih, AK Parti'ye İstanbul'u kaybettirir!

P... KİM?

CHP'li Engin Altay Halk TV'deki programda seçimlerden bahsederken, önünde duran ittifak yasasını gösterip, “**Bu tekliften de anlaşılıyor ki ipin ucu puştun elinde. O zaman millet sandıklara sahip çıkacak**” diyor.

“**Puşt**” diyerek AK Parti ile MHP'yi kastettiği belli. Ben bir şey demiyor, bu küfürbaz şahsı MHP'li Semih Yalçın'a havale ediyorum.

YeniAKİT –

ALİ KARAHASANOĞLU

Başbakan'a Parmak Sallayan, Şimdi Uber Taksicisi Olmuş!

Kimseyi tahkir etmek için söylemiyorum.. Taksiciyi.. Şoförlüğü.. Uber'i veya bir başka sistemi küçümsediğim için değil.. Birilerinin, 17 Aralık'tan hemen sonra, Başbakan'a parmak sallayarak tehdit edecek kadar kendisini dev aynasında gördüğü bir dönemi yaşadığımızı.. Bu hormonlanmış yapının, hükümeti devireceklerini sanarak, ortalığı birbirine kattıklarını..

Arkalarını ABD'ye dayayıp, CIA'den deste alıp, dindar yöneticilere kara çalmaya çalıştıklarını..

Şimdi ise kendi ağızlarından anlattıkları ile, düştükleri durumu aktarmak için söylüyorum..

Uber taksicisi olan kişi, bir dönem FETÖ'nün parlak gazetecisi idi..

Bugün gazetesinde ve televizyonunda istediğini asıyor, istediğini kesiyordu..

O kadar operasyonel bir isim idi ki..

16 Aralık 2013'te, Bugün TV'de, “Ankara'da bir dedikodu var. Gülen'e bağlı polislerin bir operasyonu olacak, falan diye söylenti dolanıyor. Etkin görevde, Gülen'e bağlı polis mi kaldı ki, operasyon yapsınlar.. Siyasi iktidar, hepsini kızak görevlere atadı..” diyordu..

“Kızak görevlere atandığı” söyleminin arkasında ise, Ali Fuat Yılmaz'ın İstanbul İstihbarat Şubesi'nden Ankara Emniyet'ine gönderilmesi ile iki polis müdürünün daha, bir büyük şehirden, bir başka büyük şehire atanmasını kastediyordu..

Sanki üç tane polis müdürü ile, Emniyet'i ele geçirmişler gibi..

Parlak gazetecinin bu sözlerinin üzerinden 6 saat sonra, bizler 17 Aralık operasyonunu yaşadık ve FETÖ'nün polisteki kadrolaşmasını canlı olarak gördük.

Ardından, 17 Aralık'ta aktif rol oynayan polis müdürleri görevden el çekirilip, yerlerine atanmaların da, yine FETÖ'cü oldukları (kendilerini gizleyen ekipten oldukları) ortaya çıktığında..

Pensilvanya'daki zatın, “Onu görevden alıyorsunuz, yerine başkasını getiriyorsunuz. O da aynısını yapıyor” diye adeta “Devletin damarlarına nasıl sızdınız.. Gördünüz mü” şeklinde alay etmesi ile birlikte..

“Gerçek tablo”yu tam anlamı ile görmüş olduk.

Peki o tablo, hakedilmiş bir tablo muydu?

Yani, herhangi dış destek alınmadan..

Herhangi bir illegal kadrolaşma faaliyeti olmadan.

ABD desteği almadan..

CIA kumpasları kurmadan elde edilmiş bir kadrolaşma mıydı?

Hayır..

Hormonlanmış..
Şişirilmiş..
Belaltı vuruşlarla, kumpaslarla, dış destekli operasyonlarla elde edilmiş bir kadrolaşma idi..
Sonuçta ne oldu o hormonlu kadrolara?
Tuzla buz oldular..
O kadroları alkışlayanlar..
Üç tane CIA kaseti ile, hükümeti devireceğini sananlar..
Anadolu çocuklarının, bu elit kadro karşısında yapabileceği hiçbir şey olmadığını düşünenler..
CIA destekli Gülen ekibi için, AK Parti iktidarını devirmenin, çocuk oyuncağı olduğunu vehmedenlerin..
Başsavcıdan habersiz soruşturma dosyaları açarak.
Validen, emniyet müdüründen habersiz, polis operasyonları yaparak..
Güçlerinin nerelere ulaştığını ispatladıklarını varsayanların..
Şimdi CIA'in eteklerine yapışmış şekilde..
Amerika'da Uber taksiciliği yapmaları, gerçekten ibretlik bir tablo olarak, karşımızda duruyor.
Akın İpek'in prensi Adem Yavuz Arslan'ın, bu hafta verdiği bir röportajdan aktarıyorum: "15 Temmuz'dan bu yana Uber yapıyorum. Yani bildiğiniz taksi şoförlüğü. Bugün'e el konduğu Ekim 2015'ten bu yana bir gelirim yok. Uber çok zor bir iş. Uzun saatler boyunca araba sürmeniz gerekiyor. Hele bir de benim gibi gece çalışıyorsanız çok zor yolcularla muhatap olmanız gerekebiliyor. Çok defa arabadan kusmuk temizlemek zorunda kaldım."
Bunların hakettikleri iş, aslında hep "kusmuk temizlemek" idi..
Dün, ABD'nin Ortadoğu'daki, Türki cumhuriyetlerdeki kusmuklarını temizliyorlardı.
İsrail, Mavi Marmara gemisine saldırarak, 10 insanımızı şehit ettiğinde, Siyonist askerlerinin kusmuklarını temizlemeye çalışıyorlardı..
Gezi isyanında, "Maksat ağaç değil, hala anlamadın mı?" diye sokağa dökülenlerin kusmuklarını temizliyorlardı..

Onlara "Çapulcu" denildiğinde, "Onların içinden, kimbilir ne Hz. Halid bin Velid'ler çıkabilir" diyerek Gezi'cilerin kusmuklarını temizliyorlardı..
Şimdi de..
ABD'de, sarhoşların kusmuklarını temizliyorlar..
Kilit dönüm noktası 15 Temmuz idi..
Gülen örgütünün içinde yer alan birçok kişi, hâlâ "Görmedim, duymadım, bilmiyorum" dese de..
Adem Yavuz gibi bazıları, ufaktan ufaktan başlamışlar, 15 Temmuz'da yaşananları sorgulamaya..
Bakın ne diyor, 17 Aralık'tan hemen sonra, bu ülkenin seçilmiş insanlarına, dindar yöneticilerine parmak sallayarak tehditler savuran, şimdinin kusmuk temizleyicisi Arslan:
"Çok uzun zaman önce 'devşirilen' ve 'abi' olarak bilinen kişiler bu tuzakta aktif rol aldı. 'Cemaati darbeye bulaştırma misyonu'nu çok güzel ifa ettiler. Adil Öksüz mesela. Yaptıklarının hiç bir izahı yok. Bir insan 'Ben Cemaati bu darbeye nasıl bulaştırdım' diye düşünse, plan yapsa ancak bunları yapardı."
Daha nasıl bir itiraf beklersiniz?
Daha nasıl anlatsınlar, FETÖ'cülerin, 15 Temmuz darbesinde aktif rol oynadıklarını.. İlk aşamada, Adil Öksüz'ü tanımıyor numarasına yattılar..
Fetullah Gülen ile fotoğrafları çıkınca, "Her fotoğraf çekilen, bizim adamımız mı?" itirazında bulundular..
15 Temmuz darbe girişiminden hemen önce, Adil Öksüz'ün ABD'ye gittiği ortaya çıkınca, "MIT ajanı" söylemine döndüler..
Şimdi ciddi ciddi..
Bu adam vasıtası ile, FETÖ'nün 15 Temmuz darbesine kalkıştığını kabulleniyorlar..
Hoş; kabullenmeseler de.. Yapabilecekleri bir şey yok..
Her şey ortada..
Bir tane eşi başörtülü subayın olmadığı TSK'da..
Generallerin yarısı, şöyle veya böyle FETÖ ile irtibatlı ise.. Birisi gençliğinde, diğeri

dersanede, öbürü okulda FETÖ'cülerle yolunun kesiştiğini zaten itiraf ediyorsa.. Kusmuk temizleyicileri kabul etseler ne olur, inkar etseler ne olur..

Yaptıkları ihanet, 250 insanımızın canı ile önlenebilir darbe, tüm delilleri ile karşımızda.. “Biz yapmadık” deseler ne olur ki? “Uzaylılar yapmadı herhalde” değil mi, CIA işbirlikçileri!

YeniAKİT –

Abdurrahman DİLİPAK

Siyaset Meydanı

Turgut Özal öyle demişti; “siyaset kanlı bir meslektir”. Siyasetçinin bir elinde kılıç, öteki elinde zeytin dalı vardır. Adaleti sağlamak istiyorsanız, bir elinizde terazi, ötekinde kılıç tutacaksınız.

Gelenekte “Siyaset etmek”, adam öldürmek demektir. “Siyaset gömleği” idam gömleğidir. “Siyaset meydanı” idam cezalarının uygulandığı yerdir. “Siyasetgah” darağacıdır. Siyasetçinin bir eli kan, bir eli gül kokar. O kan kimin kanı, o gül mü esans mı ya da hangi bahçeden nasıl toplanmıştır ona da bakmak gerek.

Biliyorsunuz, ABD ile İngiltere kanka idi, Trump sonrası “iç savaş” günlerine geri döndüler. Biliyorsunuz Almanya ABD'nin işgali altında hâlâ, ama Trump artık Merkel'in elini bile sıkıyormuş.

İngiltere ile Rusya'nın arası da gayet iyiydi. Bir anda ne oldu ise oldu ve bir kriz patladı.. Teresa May Çin'e gitti, ABD'de, Rusların başkanlık seçimlerini internet üzerinden manipüle ettiğine dair soruşturma derinleştikçe derinleşiyor.

İngiltere'nin Hindistan'dan Avustralya'ya uzanan eski bir senaryosu var, ama şimdilik Hindistan'ın adı pek telaffuz edilmiyor. Batılı “siyaset” adamları şimdi yeniden Malthus, Freud ve Darwin'i okumaya başlamış olmalılar. İngiltere'de başlayan ajan krizi sonrası bazı NATO ülkeleri Rusya'ya karşı birlik oldu. İngiltere, Fransa, Almanya ve ABD'nin ortak açıklamasında Rusya'nın, İngiltere'nin toprak bütünlüğünü ihlal ettiği mesajı verildi.

Meşhur bir Arap atasözü var: “Ben amcaoğlumla savaştım. Ben ve amcaoğlum, düşmanla savaştık.” Yine Araplar için söylenir: “Araplar bir defa ittifak ettiler, o da bir daha ittifak etmemek üzere..”

Küçük bir hatırlatma: Arap yarımadasındaki herkes “Arab”tır. Anadolu'da yaşayan herkesin “Rum” olması gibi. Araplık ve Rumluk dini ya da etnik bir aidiyet ifade etmez. Bu isimler toprağın adıdır. O toprakta yaşayan herkes o isimle anılır.

Arapça ve İbranice'nin aslı da Aramice'dir mesela. Hz. İsa'nın dili yani. Hz. İbrahim'in Sare annemizden olan çocuklarına “Yahudi” diyorlar, Hacer annemizden olan çocuklarına ise Arap! İkisi de aslında Mısır kökenlidir, bu annelerimizin. Bugünkü ırk tanımlarının çoğu Vestfalya anlaşmasından sonra, toprak, kan, din ve benzeşik dillere göre yapıldı.

Asıl konumuza dönecek olursak, Teresa May kendine Hristiyan bir hanımefendi. Rusya'yı siyasi bir cinayetle suçluyorlar ya! İyi, tamam da, istisnaları dışarıda tutarsanız, hangi devlet böyle şeyler yapmıyor ki! Eğer dürüst ve samimi iseniz, mesela bu yaptırımı İsrail için uygulayabilir misiniz.. Ya da Arap yarımadasındaki, Afrika'daki bir sürü diktatör için niye uygulamıyorsunuz. Sisi'ye, Nobel barış ödülü verdiğiniz Baradey'i danışman yapan siz değil misiniz? Teresa hanım Tony Blair'e, neden darbeci, katil Sisi'ye danışman olduğunu sordunuz mu?

Yahu teröristlere, darbecilere, savaş suçlularına arka çıkan siz değil misiniz? Irak'ın işgalinde İngiltere masum mu idi. DHKP-C'li Fehriye Erdal'ın Brüksel'de ne işi var. PKK-PYD'lileri, FETÖ'cülerini kim himaye etti/ediyor. İngiltere, Fransa, Almanya ve ABD birlik olmuş, Rusya'ya hesap soruyor! Kendi gözlerindeki mertesi görmüyor, başkalarının gözünde çöp arıyorlar. Yok aslında birbirlerinden pek farkları, tek farkları adları. Almanya'yı geç! O zaten ABD, İngiltere ve Fransa'nın işgali altında. İsrail'e karşı mahcur, savaş suçlusu, Kuzey Ren Vestfalya Vatikan'ın kontrat bölgesi. Hangi Almanya'dan söz ediyorsunuz. Fransa deseniz, Alsace Lorreune de Vatikan'ın kontrat bölgesi. Fransa desen,

artık bu tür işlerde lider değil “katılımcı”. Ancak bu şekilde söz sahibi olabilen bir ülke. Bakın bakalım, ABD’nin Hind okyanusundaki terör üssü Diego Gacia’da neler oluyor. Bu ada, İngiltere’den ABD tarafından kiralanan bir terör üssü. Burası Ebu Gureyb ya da Guantanamo’dan daha tehlikeli. Birçok ülkeden kaçırılan kişiler, bandırası belli olmayan gemilerle bu adaya getirilerek işkence altında sorgulanıyor ya da infaz ediliyor. Guantanamo ya da Diego Garcia’nın Soljenitsin’in sözünü ettiği “Gulak Takımadaları”ndan ne farkı vardı, icraat açısından.

Peki İngiltere şimdi çıkıp Rusya’yı eleştirirken yüzü hiç kızarmayacak mı?

Bakın 15 Temmuz’da MSB özel kalem müdürü olan Albay Tevfik Gök’ün deşifre edilen bilgisayarında çıkan notlar bunların nerede yaşarlarsa yaşasınlar, kim olurlarsa olsunlar zihniyet ikizleri olduklarını gösteriyor bize.. Yalan söyleyebilirler, ahlak dışı işler yapabilirler. “Gayeye giden her yol meşrudur” bunlar için. FETÖ böyle biri idi ve onun için bunlar bu ülkelerden himaye görüyorlar.. ABD ya da Almanya’nın, İsrail’in Türkiye’ye bakışı FETÖ’den farklı değildir ve olamaz. Sonunda tencere yuvarlanıyor ve kapağını buluyor! ABD’nin yeni dışişleri bakanı Türkiye’yi “totaliter İslamcı diktatörlük” diye tanımlayan bir bakan. Bu açıklamayı 15 Temmuz’dan hemen bir gün sonra yaptı. Erdoğan hükümetine bakışına gelince, “Erdoğan hükümeti ancak İran yönetimi kadar demokratik” diyen biri.. Trump, ABD Dışişleri Bakanı Rex Tillerson’ın görevden alıp yerine CIA Başkanı Mike Pompeo’yu getirdi. Bakın bu FETÖ projesi de, PYD senaryosu da CIA’nın mutfağında yazıldı.

Mike Pompeo’nun 2013 yılında da “İslamcı teröristleri sert bir şekilde eleştirmeyen Müslüman din adamlarının terör saldırılarında suç ortağı olduklarına” yönelik sözleri, Demokratlar ve Müslüman lobi kuruluşları tarafından kınanmıştı. Pompeo aynı zamanda Guantanamo’yu ve sorgu sırasında işkenceyi meşru gören asker kökenli bir politikacı. Bu adam bir de hukuk eğitimi almış aynı zamanda.

Pompeo, devlete dair gizli belgeleri gazetecilere sızdıran eski Ulusal Güvenlik Kurumu NSA çalışanı Edward Snowden’in “idam edilmesi gereken bir vatan haini” olduğunu söyleyen biri.

Dikkat, Pompeo kendi ekibini kurarken başkan yardımcılığı görevini Gina Haspel’e vermişti. Daha önce CIA’nın gizli tesislerindeki işkencelerde adı anılan Haspel’in bu göreve getirilmesi ABD’de geniş yankı bulmuştu. Haspel Tayland’daki ve Diego Garcia’daki CIA’nın işkence ve infazlarının yapıldığı hapishaneyi yönetiyordu aynı zamanda. Pompeo’nun gözünde Haspel “örnek bir istihbaratçı” idi.

DAEŞ’i örgütleyen, PKK ve PYD’yi destekleyen ABD değil mi? DAEŞ’in Rakka’dan tahliyesini ABD’nin PYD ile birlikte yaptığını dünyaya duyuran BBC değil mi?

Nasıl bir ikiyüzlülük bu. Bunun adı “siyaset” mi oluyor şimdi! “Tencere dibin kara, seninki benden kara”. Genelev kadınlarının saç saça, baş başa iffet kavgasını hatırlatıyor bu kavga! ABD’den gelen Afrin açıklamalarını bu bilgiler ışığında değerlendirmek gerek. Pentagon’un hali malum. FED’in, yani Rothschild’lerin de nerede durduğu biliniyor. Beyazsaray’a gelince, Dışişleri ve CIA başkanlarının fikri ve zikri de ortada.

Şimdi bu ABD Rusya’yı eleştiriyor. Size inandırıcı geliyor mu, daha doğrusu samimi geliyor mu bu tepkisinde.

Devletlere gelince, bu tür olaylar bir gayri adil ülkede dün oldu, bugün de oluyor, yarın da olacak. Ancak, buna kendileri de aynı şeyi yaptıkları halde, bu işlere karşıymış gibi ortalıkta dolaşanlar, “Kafirden beter” münafık karakterli topluluklardır. Bilmem anlatabildim mi? Selâm ve dua ile.

MİLAD – Ercan EZGİN

AK Parti’nin Kritik İmtihani

Bürokratik oligarşinin ve “*Makam Zehirlenmesinin*” son dönemlerde sıkça kullandığı ve çok can sıkıcı kavramı: “**sen benim kim olduğumu biliyor musun?**” Evet ben senin kim olduğunu biliyorum: “*Ballı kaymak maaşını verdiğim,*

yemeden yedirdiğim, göz bebeğim gibi baktığım, altına makam aracı, aile efradına lojman tahsis ettirdiğim, vatandaşı olduğu ve nimetleriyle karnını doyurduğu bu ülkeye ve 15 Temmuz'da onurunu ve koltuğunu kurtaran bu ülkenin aziz milletine adam gibi, insan gibi hizmet etmesini beklediğim bir millet hizmetkârısın.”

KİBİRLE ATA BİNEN...

Geçtiğimiz günlerde İstanbul'da kendine verilen emir ve talimatları uygulayan, içinde İl Milli Eğitim Müdürü olsa da emniyet şeridinden geçiş üstünlüğü olmayan bir aracı durdurduğu ve yasal işlem yapmaya kalktığı için bir polis memuruna **“Sen benim kim olduğumu biliyor musun?”** tadında çıktığı iddia edilen İstanbul İl Milli Eğitim Müdürü ile yaşadığı tartışmalı olaydan sonra görevden uzaklaştırıldığına şahitlik ettik. *“Be mübarek adam, can taşıyorsun, yangına yetişmiyorsun. Avrupa'da bakanlar dahi bisiklete binerken, benim verdiğim vergilerle altına çektiğin makam aracıyla benden daha fazla ayrıcalık istiyorsun. Şunu asla unutma “Kibirle ata binen, eve yayan gidermiş!”*

Olay özellikle sosyal medyada yoğun bir şekilde paylaşıldıktan sonra İstanbul Emniyet Müdürlüğü yazılı bir açıklama yaptı. Olayın asılsız olduğunu, ilgili polisin 50 dakika vatandaşı bekleterek kötü muamele yaptığını iddia etti. Söz konusu polis ise hem il milli eğitim müdürü ile ilgili hem de basit bir idari ceza meselesi için hemen olay yerine gelip kontrolü ele alan il emniyet müdürü yardımcısı ile ilgili görevini yaptırmadıklarına dair suç duyurusunda bulundu. Umarız İstanbul Valiliği soruşturma izni verir ve gerçek ortaya çıkar. *Soruşturma izni verilmezse “Sükût ikrardan gelir” atasözümüzde olduğu gibi olayın doğruluğu zımnen de olsa kabullenilmiş olacak ve ilgililer vicdanlarda mahkûm edilmeye devam edecektir.*

İddialar Çok Vahim Ve Can Sıkıcı

Yine geçtiğimiz günlerde basında **“Diyarbakır'ın Kulp İlçesinde Kayyum tarafından 41 taziye evine 820 bin TL harcandı”** haberini keyifle ve mutlulukla okuduktan ve **“işte devlet, işte**

hizmet” diye içimden geçirdikten sonra bir başka haber gözüme adeta diken gibi battı. Habere göre; **“Güneydoğu'nun başka bir taşra ilçesinde, köy ziyaretinde bulunan bir siyasetçinin, önünde ayağa kalkmayan köylülere sinirlendiği ve köylüleri kayyum olan belediye başkanına şikâyet ettiği, şikâyetin ardından daha önce belediyece köy taziye evine tahsis edilen sandalye, masa ve minder gibi tüm eşyaları belediyeye ait kamyonlara yükletip başka köylere dağıttıkları, köye daha önce hibe edilen mezarlık tellerini dahi söküp götürdükleri”** şeklinde çok can sıkıcı ve acayip moral bozan ciddi iddialar ve köylülerin tepkili konuşmasıyla beraber eşyaları yüklü halde taşıyan kamyonlu **“video görüntüleri”** vardı.

Çok şaşırımdım çünkü bölgedeki Ak Partili siyasetçilerin çoğunu tanır ve bu riskli ortamda, bu davaya maddi ve manevi olarak ne kadar büyük bir özveri ile katkı sunduklarını çok iyi bilirim. Doğu ve Güneydoğu'da devletin yanında bulunmanın, terör ve şiddete karşı durmanın, bölgede Ak Parti'nin bayrağını sallamanın bedelini canlarıyla ödeyen şehit **“Deryan Aktert'lerin, Aynı Muştı'ların, Ahmet Budak'ların, Aydın Ahi'lerin, Orhan Mercan'ların” Ak Parti lehine bir oy olsa dahi kazanmak için verdikleri mücadeleden dolayı terör ve şiddetin hedefi olduklarını unutmamak, onları ve onların geride bıraktıklarını da samimi bir dava ruhuyla sahiplenmek lazım.** Bendeniz de Ak Parti teşkilatlarından gelirim, **“bir oy toplamak için işini ve ailesini sürekli ihmal eden ana kademeyi, sabah tok karınla gelip, akşam aç karınla evlerine dönen kadın kollarını ve gençlik kollarını çok iyi bilirim.”** Tarihi 2019 seçimleri öncesi, bir oyun dahi altın kıymetinde olduğu **(kazanma formülü bile %50+1'dir)** kritik bir evrede bu iddia umuyorum ve diliyorum doğru değil ve bir iftiradan öteye de gidemesin.

Oysa İstanbul Seçimleri Çok Kritik Olacak

Tüm bunların yanında kısa bir süre önce İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Mevlüt Uysal'ın ağzından uçup giden “**Metroda birinci önceliğimiz, en fazla oy aldığımız yerler olacak**” sözleri tam bir facia. Oysa Erdoğanlı Ak Parti bugüne kadar oy veren ve vermeyen ayrımı yapmadan herkese hizmet götürmüştür. Oy vermeyenleri dahi hizmetleriyle, insani yaklaşımlarıyla oy verir hale getirmiştir. **Başarı Ak Partiden oy almak değil CHP’liden, HDP’liden oy devşirebilmektedir. 16 Nisan Referandumunda Hayır oylarının daha fazla çıktığı bir İstanbul’da bu söylemlerle siz belediye başkanlığını nasıl tekrardan**

kazanacaksınız? Hayır’ları Evet’e devşirmeden nasıl o koltuğa tekrardan oturacaksınız? Oysa Ak Parti’nin şiarında hizmet hiçbir zaman bir rüşvet değil her zaman ana sütü gibi hak ve helal olmuştur. Zannımca sayın başkan bu cümlelerle maksadını aşmıştır. Ancak böyle kritik ve riskli ortamlarda özellikle Ak Partili siyasetçilerin bin düşünüp, bir konuşması, ağzlarından çıkanlara çok dikkat etmesi gerekir.

BU TOPRAKLARIN ERDOĞAN’A İHTİYACI VAR

Ak Parti, içerisindeki ve etrafındaki kötülükleri ayıklayarak, iş takipçilerini ve asalakları, ihale ve rant peşinde koşanları, halka tepeden bakan menfaat ve koltuk sevdalılarını tasfiye ederek; kimi teşkilatlarını, belediye başkanlarını, milletvekili ve bürokratlarını yenileyerek, halka daha çok kulak verip hatalarından ders çıkararak ilk günkü aşkla yoluna daha güçlü devam edip 2023-2053-2071 hedeflerine ulaşacaktır. **Çünkü bu toprakların Cumhurbaşkanı Sayın Erdoğan’a daha çok ihtiyacı, Cumhurbaşkanı Sayın Erdoğan’ın da daha yapacak çok işi var. Biz de kalemimiz yazdığı sürece Erdoğan’ın vizyonuna zarar veren kimi uygulamaları yazmaya devam edeceğiz. Vesselam!**

MİLLİYET – Serpil ÇEVİKCAN

‘Bir Gece Ansızın’ Şifresi

Dünya, Türkiye’ nin terörle mücadele kararlılığını Afrin operasyonuyla gördü. “Türkiye blöf yapıyor” diyerek, mevcut tutumlarını sürdürenler, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan’ın, “Bir gece ansızın gelebiliriz” ifadesiyle sembolleşen bu uyarıların nasıl somutlaştığını Zeytin Dalı Harekâtı ile anladılar.

Erdoğan’ın, Afrin’de kontrol sağlandıktan hemen sonra Irak’ta PKK’nın üslendiği Sincar bölgesi için de “bir gece ansızın” ifadesini kullanması, bu nedenle çok farklı algılanmalı.

İkinci Kandil

Erdoğan’ın, Sincar bölgesi için bu ifadeyi kullanması boşuna değil.

Irak’ın, Suriye’ye açılan kapısı konumundaki Sincar, sıra dağlarla çevrili, 3 bin 200 kilometrekarelik bir alan.

Sincar, dünyanın gündemine, DAESH’in, buradaki hakim nüfusu oluşturan Ezidilere yönelik saldırılarıyla geldi. O dönem, Kuzey Irak yönetiminin bölgeden çekilmesini fırsat bilen PKK, Ezidilerle birlikte, ABD desteğiyle DAESH’e karşı savaştı ve bölgeye yerleşti. 2014’ten bugüne, burayı yönetim merkezine dönüştürdü.

PKK için Sincar, hem korunaklı bir üslenme alanı hem de Suriye’ye atlama tahtası.

Kandil’le Sincar arasında, saptamalara göre, örgütün 7 ayrı kampı bulunuyor.

Örgütün sadece Sincar’da 12 kampı var.

Kandil’den Menbiç’e uzanan hat

Ankara, örgütün yıllardır kullandığı Kandil’in yanında Sincar’ın da temizlenmemesi durumunda, Kandil’den Menbiç’e kadar uzanan uzun bir hatta PKK’nın varlığını sürdüreceğini düşünüyor.

Bu durumun, hem Irak hem Suriye’de siyasi çözümle ilgili atılacak adımları başarısızlığa sürükleyeceğini.

Çok yönlü stratejinin nedeni bu.

Afrin’i alıp Menbiç’i almazsanız Fırat’ın batısında güvenliğin oluşmayacağı düşüncesi.

Örgüte can suyu veren Sincar orada dururken, sadece Suriye’de Fırat’ın doğusunda sınırı korumanın anlamlı olmayacağı değerlendirilmesi.

Sincar’ın temizlenmesi halinde, Suriye’deki Kobani ve Cizire’nin de Kandil’le bağı kesilecek.

Örgüt kaçacak alan ve lojistik destek bulamayacak noktaya gelecek.

Dört aşamalı plan

Türkiye, bu nedenle Afrin’le birlikte, Irak planlarını da yapmaya başlamıştı.

Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar’ın, 1 Mart’taki sürpriz Bağdat ziyaretini de bu kapsamda değerlendirmek gerekiyor.. Aldığım bilgiler, Ankara’nın Irak’la ilgili dört aşamalı bir planın üzerinde çalıştığı yönünde.

1- Irak hükümetiyle iş birliği halinde PKK’nın Sincar’dan çıkartılması. Ezidi gençlerin kurduğu silahlı güçlerin Irak ordusuna bağlanması.

2- Mahmur bölgesindeki, PKK’nın kontrol ettiği kamptan örgütün temizlenmesi.

3- Sincar’dan doğuya doğru gelinerek, Metina, Zap, Hakurk gibi bölgelerdeki kampların ortadan kaldırılması.

4- Kandil’e operasyon. Operasyonun bu ayağı, Kandil’den Süleymaniye bölgesine kadar uzanan dağlık alandaki PKK kamplarını da kapsıyor. Kandil’in bir yarısının da İran tarafında bulunması nedeniyle, İran’la da görüşmeler yürütülüyor.

Elbette bu planlama kapsamında, PKK’lıların kentlere kaçarak, burada himaye görmesinin de engellenmesi düşünülüyor.

Zamanlama önemli.

Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın, kısa zaman önce, “Kandil’de sıkıştılar. Erbil, Süleymaniye’de hareketlenmeleri var. İran, PJAK’a nefes aldırıyor. Nefes aldıkları tek yer Suriye” demişti.

Erdoğan’ın “Bir gece ansızın gelebiliriz” şifresini hemen dillendirmesinin nedeni de harekete geçmek için doğru zamanın geldiğine inanılması.

MİLLİYET- Güngör URAS

Tüketici Güveni Büyüme Demek

Tüketici güveninde geçen ay başlayan beklenmedik bozulma devam ediyor. Tüketici Güven Endeksi ocakta % 11.1 artmıştı. Şubatta % 0.1 geriledi. Gerileme mart ayında % 1.3’e yükseldi.

Mart ayı tüketici güven endeksi 71.3 oldu. TÜİK Tüketici Eğilim Anketi’yle, tüketicilerin maddi durumu, genel ekonomiye ilişkin mevcut durum değerlendirmeleri, gelecek dönem beklentileri, harcama ve tasarruf eğilimleri ölçülüyor. Endeks 0-200 aralığında değerlendiriliyor. 100’den büyük rakam, tüketici güveninde “iyimser” durumu, 100’ün aşağısı “kötümser” durumu gösteriyor. Tüketici güven endeksi bir türlü 100’ün üzerine çıkamıyor.

2017 yılında 65.1 ile 72.8 arasında gitti geldi. Aralıkta 65.1 iken, ocakta 72.3 olunca sevindik. Tüketici güveni düzeliyor derken, şubatta geriledi. Martta gerileme devam etti.

Tüketici ne diyor?

Tüketici güven endeksi hazırlanırken halka soruluyor:

- Gelecek 12 ayda genel durum beklentiniz nedir? Cevap: 95.1. Gelecek hakkındaki beklenti endeksi ocakta % 9.7 arttı. Tüketici beklentisi çok iyiydi. Martta beklenti endeksinde % 1.7 azalma oldu.

- Hanenin maddi durumu geçen 12 aya göre nasıl? Cevap: 64.5. Maddi durumda 3 ayda gerileme yok. Artış var. Ocaktan itibaren her ay maddi durum endeksi % 1.8, % 0.7, % 0.9 yükselmiş durumda.

- Hanenin bugünlerde içinde bulunduğu mali durumu nasıl değerlendiriyorsunuz? Cevap: 84.5. Mali durum endeksinde şubatta % 3.1, martta % 0.1 gerileme var.

Borç almak isteyen yok

- Gelecek 3 ayda tüketim finansmanı için borçlanma ihtimaliniz var mı? Cevap: 35.8. Borç alma ihtimali endeksi şubatta % 1.8, martta % 0.9 geriledi.

- Otomobil satın alma ihtimali var mı? Cevap: 13.8. Otomobil satın alma endeksi şubatta gerilemişti, martta 11.4 artış gösterdi.

Köşe Yazıları – 21/03/2018

- Konut satın alma ihtimali nedir? Cevap: 8.8. Konut satın alma ihtimali endeksi ocakta 28.8 artmıştı. Şubatta 8.5 geriledi. İlginçtir ki martta endekste 4.7 yükselme oldu. Güven, ekonominin geleceğini şekillendirir. Üreticinin gelecek için güveni olmalı ki yatırım yapsın. Üretimi artırsın. Risk altına girsin. Tüketicinin güveni olmalı ki para harcasın. Kredi kullansın. Tüketici güveninde şubat ve martta gerileme önemli.

Reel kesim güveni daha iyi

	Bir önceki aya göre değişim oranı (%)		
	Ocak 2018	Şubat 2018	Mart 2018
Tüketici Güven Endeksi	11.1	-0.1	-1.3
Genel ekonomik durum beklentisi	9.7	0.7	-1.7
Hanenin içinde bulunduğu maddi durum	3.9	-3.1	-0.1
Hanenin maddi durum beklentisi	7.3	0.2	-0.7
Tasarruf etme ihtimali	49.7	-1.9	1.2

• Kaynak: TÜİK • Sorularımız gelecek 12 aylık dönem için yapılmıştır.

Tüketici güveni ölçülürken “Reel kesimin de güveni ölçülüyor. Reel kesim güven endeksine göre, reel kesimin güveni genelde tüketici güveninden daha olumlu bir gelişme içinde. Mevsimlik etkilerden arındırılmış Reel Kesim Güven Endeksi 2017 Aralık ayında 109.7 idi. 2018 Ocak ayında 110.0 oldu. Şubat ayında çok az bir gerilemeyle 110.8’e indi. Yıl başından bu yana reel kesimin ve tüketicinin güveninde gerilemeye yol açan dış ve iç gelişmeleri yaşıyoruz. Dış politika ilişkilerindeki olumsuz rüzgârlar, Afrin operasyonu, şehitlerin neden olduğu üzüntü, döviz fiyatının artışı reel kesimde de tüketicide de güveni yaralıyor. Dış politika ilişkilerindeki düzelme, sınır ötesi askeri operasyonun tamamlanması, ekonomiye döviz girişlerinin normalleşmesi reel kesim güveninde de tüketici güveninde de düzelmeye yol açacak.